

Europeiska unionens officiella tidning

C 57

femtionde årgången

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

10 mars 2007

Informationsnummer

Innehållsförteckning

Sida

III Förberedande rättsakter

Regionkommittén

67:e plenarsession den 6–7 december 2006

2007/C 57/01	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet: Mot en hållbar vinsektor inom EU"	1
2007/C 57/02	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen – Att stoppa förlusten av biologisk mångfald till 2010 – och därefter"	7
2007/C 57/03	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Rapport om nationella åtgärder för samexistens mellan genetiskt modifierade grödor och konventionellt och ekologiskt jordbruk"	11
2007/C 57/04	Yttrande från Regionkommittén om "Landsbygdskommunernas betydelse för att lyfta fram Europas regioner"	18
2007/C 57/05	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet: Genomförandet av Haagprogrammet: framtida utveckling" "Utvärdering av EU:s politik för frihet, säkerhet och rättvisa" "Rapport om genomförandet av Haagprogrammet 2005"	25
2007/C 57/06	Yttrande från Regionkommittén om "Tillväxt- och sysselsättningsstrategin och reformen av den europeiska sammanhållningspolitiken – Fjärde framstegsrapporten om sammanhållningen"	27
2007/C 57/07	Yttrande från Regionkommittén "Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: En färdplan för jämställdhet 2006-2010"	29

2007/C 57/08	Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen – Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram: Sociala tjänster av allmänt intresse i Europeiska unionen"	34
2007/C 57/09	Resolution från Regionkommittén om europeiska kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram och Regionkommitténs prioriteringar 2007	39

III

(Förberedande rättsakter)

REGIONKOMMITTÉN

67:e PLENARSESSION DEN 6–7 DECEMBER 2006

Yttrande från Regionkommittén om ”Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet: Mot en hållbar vinsektor inom EU”

(2007/C 57/01)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet: Mot en hållbar vinsektor inom EU (KOM (2006) 319 slutlig),

Arbetsdokument från kommissionens avdelningar – Sammanfattning av den konsekvensbedömning som bifogas kommissionens meddelande ”Mot en hållbar vinsektor inom EU” (SEK(2006) 780 slutlig),

kommissionens beslut av den 22 juni 2006 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i detta ärende,

presidiets beslut av den 25 april 2006 att ge utskottet för hållbar utveckling i uppdrag att utarbeta yttrandet i ärendet,

rådets förordning (EG) nr 1493/1999 av den 17 maj 1999 om den gemensamma organisationen av marknaden för vin,

utvärderingen av den gemensamma organisationen av marknaden för vin, finansierad av Europeiska kommissionen,

slutsatserna från seminariet för vinsektorn, ”Utmaningar och möjligheter för europeiskt vin” (Bryssel den 16 februari 2006),

slutsatserna från den hearing som anordnades av utskottet för jordbruk och landsbygdsutveckling vid Europaparlamentet samt den offentliga sessionen ”Mot en hållbar vinsektor inom EU” (Bryssel den 12 juli 2006),

slutsatserna från det femte världsomfattande forumet för vin i Rioja den 28-30 mars 2006,

slutsatserna från den 29:e kongressen inom Internationella vinorganisationen (OIV) och den fjärde generalförsamlingen inom OIV (Rioja, den 26-30 juni 2006),

slutsatserna från sammanträdet inom AREV:s internationella råd (Brno, 20 juli 2006),

det utkast till yttrande (CdR 257/2006 rév. 1) som antogs av utskottet för hållbar utveckling den 6 oktober 2006 (föredragande: Pedro Sanz Alonso, regionpresident i Rioja, ES-PPE).

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 67:e plenarsession den 6–7 december 2006 (sammanträdet den 6 december).

1. Regionkommitténs ståndpunkt

1.1 Allmänna kommentarer

1.1.1 Kommittén anser att kommissionens förslag inte innebär en särskild hänvisning till de regionala och lokala särdragen.

1.1.2 Regionkommittén ställer sig bakom kommissionens beslut att se över vinsektorn med anledning av den minskade konsumtionen, den strukturella obalansen inom produktion och marknadsföring och den kraftigt ökade konkurrensen på världsmarknaden.

1.1.3 Kommittén beklagar inriktningen i kommissionens förslag eftersom det förbiser den roll som spelas av vinodlingen i bevarandet av jordbruket och kulturlandskapet, miljön och markanvändningen. Dessutom behandlar förslaget i första hand ekonomiska frågor medan jordbrukssektorns utsatthet i allmänhet och vinodlingens i synnerhet inte beaktas.

1.1.4 Kommittén är överens om att den särskilda gemensamma organisationen av marknaden (GOM) för vinsektorn bör bibehållas.

1.1.5 Det bör framhållas att kommissionens förslag saknar en social och samhällsekonomisk vision.

1.1.6 Kommittén delar kommissionens uppfattning om att medlemsstaterna bör åtnjuta största möjliga frihet i syfte att kunna tillämpa flexibla, anpassade lösningar där hänsyn tas till lokala och regionala behov.

1.1.7 Följaktligen ger kommittén sitt samtycke till kommissionens förslag att främja utökad subsidiaritet i medlemsstaterna och i deras regioner.

1.1.8 Däremot är det nödvändigt att fastställa övergripande kriterier för gemenskapspolitiken som kan ligga till grund för ett globalt perspektiv inom den europeiska vinsektorn.

1.1.9 Regionkommittén delar inte kommissionens syn på att balans kan uppnås genom att 400 000 hektar läggs ned. I detta sammanhang anser kommittén att kommissionens dokument är motstridigt. Å ena sidan framhålls den europeiska vinsektorns stora betydelse, de europeiska vinernas kvalitet samt sektorns styrka ur ekonomisk synpunkt. Å andra sidan föreslås en produktionsminskning genom en nedläggning av vinodlingar samtidigt som andra mer konstruktiva förslag saknas, till exempel att hitta nya marknader eller att öka konkurrenskraften gentemot vinerna från "Nya världen".

1.1.10 Det behövs ökad informations spridning hos allmänheten för att få till stånd en mer måttfull vinkonsumtion.

1.1.11 Informations spridningen och marknadsföringen bör inriktas på kvalitativa aspekter såsom vinets potentiellt hälsofrämjande effekter vid måttfull konsumtion, odlingens positiva inverkan ur markanvändningssynpunkt och dess miljövänlighet.

1.1.12 Det är synnerligen viktigt att man undviker störningar i det europeiska samhällsekonomiska systemet på vinområdet då den nya reformen av GOM för vin träder i kraft.

1.2 Problem inom nuvarande GOM

1.2.1 Regionkommittén påpekar att nuvarande GOM inte i tillräcklig utsträckning har kunnat svara för markplanering, strukturering, utveckling och konkurrenskraft inom den europeiska vinsektorn i en globaliserad ekonomi när det gäller aspekter som marknaden, reglerad produktionspotential, vinframställningsmetoder, geografiska beteckningar, etikettering, hälsa och informations spridning.

1.2.2 Kommittén noterar de siffror som kommissionen för fram gällande minskningen av vinkonsumtionen i Europa och ökningen av det strukturella överskottet i produktionen samt den snabba ökningen av importen i jämförelse med exporten.

1.2.3 Kommittén konstaterar att producenterna i gemenskapen måste blir mer konkurrenskraftiga på en globaliserad marknad.

1.2.4 Kommittén anser liksom kommissionen att ökningen i avkastning i vissa medlemsstater föranleder en reglering av produktionskapaciteten.

1.2.5 Det är oroväckande att åtgärderna för omstrukturering och omställning med målet att nå högre kvalitet i stället har lett till en produktionsökning.

1.2.6 I vissa medlemsstater finns det fortfarande vinodlingar där reglerna inte följs, vilket leder till ökad obalans mellan utbud och efterfrågan och innebär konkurrensrelaterade nackdelar för andra producenter.

1.2.7 Kommittén delar kommissionens uppfattning om att stödåtgärderna till marknaden när det gäller krisdestillering inte har varit tillräckligt effektiva för att tillförsäkra vinodlarna en inkomst.

1.2.8 Det är oroväckande att krisdestillering – som bör vara en konjunkturrelaterad åtgärd – omvandlats till en strukturåtgärd och på så sätt blivit ett av de främsta målen i den nuvarande budgeten. Anslagen för kvalitetshöjande åtgärder och marknadsföring/konsumtion har därigenom minskat. Man bör även överväga destillering av spritdrycker vid sidan av destilleringen av biprodukter. Vid destillering av biprodukter bör alkoholhalten uppgå till minst 15 % i förhållande till råvarorna.

1.2.9 Det är positivt att privat lagring kan bibehållas som en effektiv marknadsreglerande åtgärd, och kommittén föreslår att man utökar flexibiliteten när det gäller möjligheten till privat lagring.

1.2.10 Kommittén håller med om att OIV bör samla in uppgifter om samtliga vinframställningsmetoder, och kräver att dessa grundar sig på vetenskapliga och tekniska studier för att kunna garantera livsmedels säkerhet.

1.2.11 Kommittén noterar att dessa vinframställningsmetoder aldrig får förvirra konsumenten genom att nuvarande förfaranden som enligt konsumenten uppfattas ge hög kvalitet förvanskas och därmed inverkar negativt på de regioner i Europa som framställer vin enligt traditionella vinframställningsmetoder som utgår från kvaliteten i slutprodukten. Eller för att citera kommissionens dokument, tredje strecksatsen under rubriken "Målen för EU:s nya vinpolitik": "[...] en vinpolitik som bevarar de bästa traditionerna i EU:s vinproduktion [...]".

1.2.12 De alltför invecklade bestämmelserna för definitioner, vinframställningsmetoder och klassificering av viner leder till förvirring hos konsumenterna. Därför föreslår Regionkommittén en förenkling.

1.2.13 En förenkling av märkningen kunde visa sig vara gynnsam för vin av lägre kvalitet som inte har någon annan typ av särprägel som kan göra dem konkurrenskraftiga på marknaden, men Regionkommittén motsätter sig att denna möjlighet till omnämmanden – som hittills har tillåtits endast för kvalitetsviner som framställts inom ett specificerat område – skall få innebära en uppenbar skada för viner med kontrollerad kvalitet som framställts i skydd av den traditionella europeiska kvalitetsmodellen.

1.2.14 Regionkommittén delar oron för den ökande alkoholkonsumtionen bland unga, och även om vinkonsumtionen bland unga faktiskt har minskat påtagligt de senaste åren, anses vi att det av informationskampanjer om vinets potentiella hälsofrämjande effekter tydligt bör framgå hur mottagliga unga är för vuxnas alkoholvanor och vilka särskilda gränser som rekommenderas för ungas konsumtion.

1.3 Målsättningar för den europeiska vinsektorn

1.3.1 Regionkommittén instämmer i att en konkurrenskraftig och hållbar europeisk vinsektor bör bibehållas.

1.3.2 Kommittén ser positivt på att det skapas en vinpolitik som bygger på tydliga och enkla regler som på ett effektivt sätt skapar balans mellan tillgång och efterfrågan.

1.3.3 Det är positivt att kommissionen vill skapa en vinpolitik som bevarar och för vidare de bästa traditionerna i EU:s vinproduktion, samtidigt som man förbättrar en rad landsbygdsområdets sociala och miljömässiga förhållanden och tar hänsyn till miljön. Kommittén ser dock att vissa av åtgärderna som föreslås i dokumentet står i strid med dessa goda intentioner, i synnerhet förslaget om att upphöra med vinodlingar framför allt i områden som ger mindre avkastning.

1.3.4 Regionkommittén ser positivt på att GOM-reformen bygger på tre pelare: kvalitet, kommunikation och strukturåtgärder för att åstadkomma större marknader för europeiska viner.

1.4 Alternativ som förkastas av kommissionen

1.4.1 Regionkommittén stöder kommissionens val att förkasta följande alternativ: status quo, en GOM-reform inom vinsektorn med förebild i reformen av den gemensamma jordbrukspolitikens samt en avreglering av marknaden för vinprodukter.

1.5 En genomgripande reform av GOM för vin

1.5.1 Regionkommittén stöder strävandena att anpassa regelramen och produktionsstrukturen för att göra den europeiska vinodlingssektorn hållbar och konkurrenskraftig på lång sikt.

1.5.2 Det är positivt att produkter med geografiska beteckningar inte ingår i avregleringen av planteringsrätter, som föreslås enligt alternativ A. Kommittén förutsätter att dessa beteckningar framöver alltid kan undantas – och att detta även gäller resten av sektorn – eftersom en avreglering kraftigt skulle skada den europeiska produktionsmodellen.

1.5.3 Regionkommittén motsätter sig förslaget att återinföra balansen mellan utbud och efterfrågan genom incitamentbidraget för odling och den efterföljande avregleringen av planteringsrätter.

1.5.4 Kommittén förhåller sig kritisk till förslaget eftersom det kan beskyllas för att sakna ambitioner såtillvida att det erbjuder en lösning för balans på marknaden samtidigt som det gynnar en inskränkning av vinodlingsarealen utan att ens beakta möjligheten att öka marknadsföringen och försäljningen.

1.5.5 Regionkommittén delar inte synen på att en avreglering av odlingsrätterna skulle bidra till direkt ökning av konkurrenskraften inom sektorn genom minskade produktionskostnader. Detta eftersom det inte uttryckligt framhålls att det är utgifterna för planteringsrätter som är direkt kopplade till en lyckad saluföring av produkter från berörda områden, och att detta i sig är ett instrument för balansering av utbud och efterfrågan i områdena.

1.5.6 Det är negativt att införa en genomförandemodell för reformen av GOM för vinsektorn som går ut på att tillgripa samma system som inom reformen av sockersektorn eftersom detta förutsätter att en avsevärd del av producenterna lägger ner sin verksamhet för att odlingens framtid skall kunna tryggas. Dessutom skulle importen av vin till EU gynnas.

1.5.7 Regionkommittén avvisar tanken på att en av målsättningarna med reformen av GOM i allmänhet och av vinsektorn i synnerhet skulle vara att lägga ned 400 000 hektar, särskilt som anslagen för att uppnå detta uppgår till ungefär 40 % av den totala budgeten för reformen, och helt säkert skulle effekterna med avseende på produktionsminskningen bli mycket mindre än vad man från början beräknade.

1.5.8 Kommittén motsätter sig att vissa marknadsåtgärder avskaffas "[...] från första början [...]". Även om dessa marknadsåtgärder visserligen kunde förbättras såväl när det gäller uppbyggnad som i fråga om användning, ter det sig inte lämpligt att avskaffa dem utan en övergångsperiod som ger möjlighet att dra nytta av de goda sidorna av vissa marknadsåtgärder. Övergångsperioden bör innebära en gradvis minskning av anslagen för marknadsåtgärder kombinerat med en gradvis ökning av åtgärder inriktade på högre kvalitet, marknadsföring och saluföring.

1.5.9 Kommittén välkomnar införandet av ett instrument med namnet "nationella anslag" men framhåller att åtgärden inte får leda till en åternationalisering av den gemensamma jordbrukspolitikens inom vinsektorn. ReK efterlyser dessutom att de åtgärder och insatser som berättigar till denna typ av anslag specificeras tydligt, samt att subsidiaritetsprincipen tillämpas för regionerna när det gäller hanteringen av dessa medel.

1.5.10 Förslaget att medlemsstaterna skall vidta vissa åtgärder för krishantering är positivt.

1.5.11 Kommittén välkomnar att nämnda åtgärder underkastas vissa gemensamma regler i syfte att undvika en situation där vissa underförstår ett dolt stöd som kan leda till snedvriden konkurrens mellan producenter i medlemsstaterna i likhet med marknadsstöden.

1.5.12 Kommittén motsätter sig kommissionens förslag om landsbygdsutveckling när det gäller att i första hand uppmuntra producenterna att lägga ned sin jordbruksverksamhet mot synnerligen konkreta ekonomiska insatser, i stället för att stödja fortsatt verksamhet som en viktig del i utvecklingen av landsbygdsområdena. Vidare hänvisas det generellt till kommitténs yttrande och deklaration på området.

1.5.13 Vi beklagar att man inte tydligt framhåller att brant sluttande vinodlingar, som innebär större kostnader, bidrar till att bevara miljön, utveckla landskapet och landsbygdsturismen och främja en hållbar landsbygdsutveckling.

1.5.14 Överföringen av medel från första pelaren till den andra i syfte att finansiera den europeiska vinodlingssektorn är förkastligt. Det vore lämpligare att kvarhålla en budget för GOM.

1.5.15 Det är positivt att meddelandet lägger stor vikt vid förenkling av bestämmelserna och vid tydlighet, insyn och effektivitet.

1.5.16 Däremot är det negativt att prioritera en djupgående översyn av nuvarande regelram när det gäller kvaliteten i syfte att förstärka samstämmigheten mellan gemenskapens kvalitetspolitik med internationella normer. Om detta anses vara nödvändigt kan översynen inte i sig ses som en målsättning med tillräcklig koppling till den avsedda kvaliteten.

1.5.17 Regionkommittén stöder en internationell spridning av det europeiska begreppet kvalitetsvin med grund i geografiskt ursprung (kvalitetsviner som framställts inom ett specificerat område). Detta begrepp bör förstärkas, förankras, gynnas och ges ett högt värde.

1.5.18 Förslaget att förstärka den roll som spelas av branschorganisationerna är välkommet. Dessa kunde kontrollera och styra kvaliteten på viner som framställs inom respektive område. I detta sammanhang vore det lämpligt med en återblick på de mest effektiva tidigare erfarenheterna samt studera och tillämpa dessa.

1.5.19 Kommittén är överens om att det är lämpligt att förstärka kontrollsystemen och -instrumenten och att dessa bör ge konsumenterna vederbörliga garantier.

1.5.20 Regionkommittén ställer sig kritisk till en översyn av behörighetsområdena, framför allt till en överföring av behörighet från rådet till kommissionen, och anser att en sådan inte är nödvändig.

1.5.21 Regionkommittén håller med om att förfarandena inom Internationella vinorganisationen (OIV) skall få erkännas och granskas. Dessa bör under alla omständigheter grunda sig

på vetenskapligt belagda rapporter som stöds av resultat av forskningsprojekt i Europeiska unionen.

1.5.22 ReK begär att man bibehåller den högsta gränsen för en höjd alkoholhalt på 2 volymprocent genom att endast druvmust får användas vid berikning.

1.5.23 Däremot anser kommittén inte att man i EU automatiskt skall få tillstånd att tillämpa OIV:s vinframställningsmetoder, inte ens då vinerna är avsedda för export till områden där nämnda metoder har godkänts. Metoderna bör följa det förfarande som nämndes i föregående stycke.

1.5.24 Regionkommittén välkomnar garantin för en godtagbar miniminivå av miljöhänsyn inom processen för framställning och beredning av viner. Man kan konstatera att det i denna fråga finns tidigare erfarenheter som finansierats av initiativet Life och som kan bidra med synnerligen värdefull information i sammanhanget.

1.5.25 Regionkommittén ser positivt på förslaget att förenkla reglerna för märkning genom att det skapas ett enda regelverk för märkningen som täcker alla kategorier av vin, och upprepar att det är nödvändigt att se till att konsumenterna inte blandar ihop olika märkningar. Därför bör märkningen inte bara vara enkel utan också tydlig och gynna konsumentintressena.

1.5.26 Det finns risker med att skillnaderna mellan märkningsregler för viner med geografisk beteckning och viner utan geografisk beteckning försvinner, särskilt som avsikten är att underlätta angivandet av årgång och druvsort på viner utan geografisk beteckning.

1.5.27 Regionkommittén är därför mot att man anger information som druvsort och årgång på viner utan geografisk beteckning.

1.5.28 Förslaget att behålla och förbättra den traditionella terminologin är positivt.

1.5.29 Förslaget att anpassa bestämmelserna om varumärken och göra språkreglerna mer flexibla inom vinodlingssektorn är välkommet.

1.5.30 Regionkommittén vidhåller att politiken för kvalitet, saluföring och marknadsföring bör vara ett av de viktigaste målen för anslagen i budgeten för GOM för vin.

1.5.31 Kommittén är överens om att konsumenterna bör tillförsäkras så mycket information och skydd som möjligt i hälsofrågor. Detta skulle kunna påverka vinkonsumtionen positivt med tanke på vinets hälsofrämjande egenskaper då det gäller de konsumentgrupper som dricker det med måtta. Samtidigt får man inte glömma att de skadliga återverkningarna kan överväga inom andra konsumentgrupper samt vid missbruk.

1.5.32 Regionkommittén instämmer i att konsumenterna bör få fullständig och korrekt information om produkternas ursprung genom lämpliga regler om märkning och spårbarhet.

1.5.33 Förslaget att konsumenterna skall informeras om miljöaspekterna av olika metoder för vinodling och vinframställning är positivt.

1.5.34 Kommittén välkomnar kommissionens avsikt att föra en ansvarstagande marknadsförings- och informationspolitik. Denna politik får dock inte inskränkas att gälla endast marknadsföringsprojekt utanför EU.

1.5.35 Det är mycket positivt att kommissionen vill genomdriva informationskampanjer inom EU om vikten av att vara ansvarstagande och måttfull i samband med vinkonsumtion, samtidigt som man varnar för de skadliga effekterna av överdriven förtäring.

1.5.36 Kommittén menar att det är nödvändigt att kommissionen, inom ramen för folkhälsopolitiken och ungdomsfrågorna, avsätter tillräckliga medel för informationskampanjer om vikten av att vara ansvarstagande och måttfull i samband med vinkonsumtion, initiativ som också bör genomföras på lokal nivå, med medverkan av lokala och regionala myndigheter, skolor, universitet och organisationer.

1.5.37 Det är lovvärt att kommissionen har för avsikt att införa minimikrav på miljöskydd för vinsektorn beträffande jorderosion och föroreningar, användningen av växtskyddsmedel och avfallshantering.

1.5.38 Kommittén vill undvika att EU:s eftergifter i WTO-förhandlingarna inte sker på bekostnad av den europeiska vinsektorn i utbyte mot att andra jordbrukssektorer i stället får fördelar.

1.5.39 Det är lovvärt att kommissionen ämnar se till att reglerna i fråga om olagliga och otillåtna planteringar följs, och att den i motsatt fall kommer att vidta lämpliga åtgärder inom ramen för förfarandet för avslutande av räkenskaperna och vid behov inleda överträdelseförfaranden.

1.5.40 Kommittén förkastar förslaget att betrakta nuvarande budget som en övre gräns för utgifter då lagstiftningsförslagen om den framtida GOM sätts i verket. Detta står i strid med kommissionens strävanden att öka den europeiska vinodlingssektorns konkurrenskraft.

1.5.41 Kommittén delar kommissionens strävanden att använda budgetmedlen på ett lämpligt och vettigt sätt, men påpekar att anslagen bör anpassas till de nya behov som reformen ger upphov till.

1.5.42 Det är glädjande att kommissionen avser att göra besparingar i samband med reformen genom att den är ämnad att "leda till förenklingar och till bättre lagstiftning och få positiva konsekvenser i form av lägre kostnader för förvaltning och statistisk övervakning, enklare genomförande och enklare kontroller, samt mindre risk för bedrägerier och missbruk av offentliga medel. Dessutom torde de leda till effektivare förvaltning genom en högre grad av subsidiaritet i och med att medlemsstaterna själva får bestämma vilka åtgärder som de behöver tillämpa för sina specifika problem". Trots detta måste man vara beredd på en ökning av kontrollverksamheten när det gäller märkning av viner utan geografisk beteckning samt på en överföring av vissa kontrollåligganden som hittills utförts av kommissionen till medlemsstaterna i enlighet med subsidiaritetsprincipen. Därmed kommer situationen i långa loppet förmodligen att förbli oförändrad.

1.5.43 Regionkommittén är dock emot ståndpunkten att förbudet mot vinframställning med importerad must bör upphävas för att minska risken för förfälskning av viner, för

snedvridningar i handeln och för ökad överskottsproduktion. Detta skulle även kunna medföra försämrad kvalitet och problem med ursprung, härkomst och konsumenternas möjlighet att identifiera produkter.

1.5.44 Regionkommittén anser att nyplantering också i framtiden endast bör få ske på grundval av planteringsrätter, så att man kan förhindra att EU:s vinodlingspotential utvecklas på ett sätt som påverkar marknaden negativt.

1.5.45 När man erkänner vinframställningsmetoder som godkänts av Internationella vinorganisationen (OIV) bör man enligt kommitténs mening slå vakt om hävdvunna europeiska vintraditioner.

1.5.46 ReK motsätter sig avskaffandet av en minimigräns för vinets naturliga alkoholstyrka.

2. Regionkommitténs rekommendationer

Allmän syn på den nya GOM för vin

2.1 Regionkommittén förespråkar en europeisk vinodlingsmodell som strävar efter hållbarhet i sektorn genom tillgång till marknaden, förankring och ökning av marknadsandelarna globalt och med stöd av tre pelare: kvalitet, konkurrenskraft och marknad.

2.2 Kommittén försvarar modellen för måttlig vinkonsumtion genom att i sina målsättningar prioritera information och marknadsföring gällande vinets hälsobringande och kulturella aspekter samtidigt som man framhåller att den europeiska jordbruksproduktionen betecknas av kvalitet, tradition, jordmån och traditionella odlingsmetoder.

2.3 Kommittén önskar harmonisering och samstämmighet på samtliga av gemenskapens politikområden som sammanhänger med sektorn: jordbruk, hälsa, skattefrågor, budget och handel.

2.4 För att uppnå dessa mål anser kommittén att reglerna för reformen av GOM för vin och dess budget främst bör värna om kvalitet, bättre saluföring och informationsspridning/marknadsföring, men även syfta till att upprätthålla de traditionella europeiska vinodlingarna och jordbruket i landsbygdsregioner samt markanvändningen och den oersättliga roll som vinodlingen har för miljöskyddet i vissa områden.

2.5 Anslagen bör på ett genomgripande plan (EU:s politik) anpassas till dessa principer på ett prioriterat och avgörande sätt.

Särskilda rekommendationer

2.6 Regionkommittén anser att det är nödvändigt med en reform av vinodlingssektorn genom en särskild GOM för vin mot bakgrund av sjunkande konsumtion i Europa, strukturell obalans inom produktion och marknadsföring på europeiskt territorium och relativ förlust av marknadsandelar för europeiskt vin i världen under de senaste åren.

2.7 Kommittén anser att man under inga omständigheter får förbise den roll som spelas av vinodlingen i bevarandet av jordbruket, landsbygds miljön, landskapet, kulturen och markanvändningen. Man får heller inte glömma jordbrukarens roll i

uppbyggnaden av EU. Med tanke på detta och med hänsyn till hur utsatt den europeiska jordbrukssektorn är överlag får reformförslagen inte i oskälig grad inriktas på ekonomiska aspekter. Därför bör en social och samhällsekonomisk vision präga kommissionens förslag. Särskilt förslaget om en massiv röjning av planteringar och deras liberalisering från 2013 – i ekonomistisk och liberal anda – strider mot målen om bevarandet av jordbruket och markanvändningen eftersom det leder till att vinodlingen överges.

2.8 Regionkommittén uppmanar kommissionen att i ökad omfattning främja vinernas kvalitet i missgynnade bergregioner och på branta sluttningar genom finansiering från det nationella finansiella anslaget.

2.9 Eftersom det i nuläget behövs omedelbara åtgärder för att lösa problemen inom den europeiska vinsektorn förespråkar kommittén att samtliga förslag som skall ingå i det slutliga reformdokumentet skall sättas i verket utan dröjsmål, vissa genom ökning (marknadsföring/saluföring) och andra genom minskning (marknadsmedel) av anslagen i nuvarande finansieringsram och – om möjligt – en ökning av budgeten.

2.10 En ökning av de europeiska vinernas andel på världsmarknaden måste vara en oundgänglig målsättning, särskilt på medellång och lång sikt.

2.11 Kommittén menar att det är nödvändigt att den totala budgeten bibehålls på nuvarande nivå.

2.12 Regionkommittén föreslår ett gemensamt, samordnat och samstämt agerande inom de områden för gemenskapens politik som berör vinsektorn, nämligen jordbruket, skattefrågor, handel, hälsa och budget.

2.13 Kommittén påpekar att vinframställningsmetoderna aldrig får förvirra konsumenten genom att nuvarande förfaranden som enligt konsumenten uppfattas ge hög kvalitet förvanskas och därmed inverkar negativt på de regioner i Europa som framställer vin enligt traditionella vinframställningsmetoder som utgår från kvaliteten i slutprodukten. Det gäller alltså att upprätthålla de beprövade traditionerna i EU:s vinproduktion.

2.14 Kommittén välkomnar införandet av ett instrument med benämningen "nationella anslag" men framhåller att åtgärden inte får leda till en åternationalisering av den gemensamma jordbrukspolitikerna inom vinsektorn. ReK efterlyser dessutom att de åtgärder och insatser som berättigar till denna typ av anslag specificeras tydligt, samt att subsidiaritetsprincipen tillämpas för regionerna när det gäller hanteringen av dessa medel.

2.15 Kommissionen borde verka för att begreppet "geografisk beteckning" blir erkänt internationellt, och att viner med denna beteckning försvaras och att deras särställning marknadsförs i den mening som avses i WTO-avtalet om immaterialrättigheter (TRIPS-avtalet).

2.16 Bestämmelserna om märkning bör ha som huvudmål att ge tydlig och kortfattad information till konsumenterna, så att de kan skilja mellan de olika vinerna. Samtidigt skall korrekt information ges om hur viner av högre kvalitet har framställts, och äktheten i angivelserna skall beaktas i kontrollsystemen. Tydlig märkning bör sammanfattningsvis ha som slutmål att informera konsumenten om produkten samtidigt som gängse termer används för att särskilja ett förfarande från ett annat.

2.17 Kommittén föreslår att åtgärderna för omstrukturering och omställning av vinodlingar kommer att finnas kvar inom ramen för de nationella anslagen och föreslår att man beaktar de mest effektiva vinodlingsmodellerna när det gäller kontroll av åtgärderna och att uppnå målsättningarna för desamma.

2.18 Regionkommittén understryker vikten av en internationell spridning av det europeiska begreppet kvalitetsvin grund i geografiskt ursprung (kvalitetsviner som framställts inom ett specificerat område). Detta begrepp bör förstärkas, förankras, gynnas och ges ett högt värde.

2.19 Kommittén anser inte att man i EU automatiskt skall få tillstånd att tillämpa OIV:s vinodlingsmetoder utan att först stödja sig på behövliga efterforskningar och experiment på strikt vetenskapliga grunder.

2.20 Regionkommittén anser att politiken för kvalitet, saluföring och marknadsföring bör vara ett av de viktigaste målen för anslagen i budgeten för GOM för vin.

2.21 Regionkommittén föreslår och kräver en marknadsföringspolitik som inriktas på informationskampanjer om en ansvarsfull och måttlig alkoholkonsumtion, men som även sprider kunskap om den europeiska jordbruksmodellen med produkter av hög kvalitet, dess särdrag, dess samband med marken och befolkningens kultur, historia och traditioner. Det bör därför införas ett ekonomiskt stödsystem inom själva marknadsorganisationen utöver de stödinstrument för jordbruket som EU redan förfogar över eller kan komma att införa.

2.22 Kommittén ser mycket positivt på kommissionens planer på att genomdriva informationskampanjer inom EU om vikten av att vara ansvarstagande och måttfull i samband med vinkonsumtion, och hoppas att initiativ på detta område även kommer att tas på lokal nivå, med medverkan av lokala myndigheter, skolor, universitet och organisationer.

Bryssel den 6 december 2006.

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen – Att stoppa förlusten av biologisk mångfald till 2010 – och därefter"

(2007/C 57/02)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

meddelande från kommissionen "Att stoppa förlusten av biologisk mångfald till 2010 – och därefter – Att upprätthålla ekosystemtjänster för mänskligt välbefinnande" (KOM(2006) 216 slutlig),

kommissionens beslut av den 2 december 2005 att rådfråga Regionkommittén i detta ärende, i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget,

presidiets beslut av den 25 april 2006 att ge utskottet för hållbar utveckling i uppdrag att utarbeta yttrandet i ärendet,

rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter och rådets direktiv 79/409/EEG av den 2 april 1979 om bevarande av vilda fåglar,

Regionkommitténs yttrande av den 12 februari 2003 om kommissionens meddelande "Mot en temainriktad strategi för markskydd" – CdR 190/2002 ⁽¹⁾,

Regionkommitténs yttrande av den 17 november 2005 om "De lokala och regionala myndigheternas bidrag till kampen mot klimatförändringar" – CdR 215/2005 slutlig,

Regionkommitténs yttrande av den 26 april 2006 om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om upprättande av en ram för gemenskapens åtgärder på havsmiljöpolitikens område" (KOM(2005) 505 slutlig – 2005/0211 (COD)) och "Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Temainriktad strategi för skydd och bevarande av den marina miljön" (KOM(2005) 504 slutlig) – CdR 46/2006 slutlig, och

det utkast till yttrande (CdR 159/2006 rév. 1) som antogs av utskottet för hållbar utveckling den 6 oktober 2006 (föredragande: **Wim van Gelder**, provinsguvernör i Zeeland (NL-PPE)).

Yttrandet antogs enhälligt vid Regionkommitténs 67:e plenarsession den 6–7 december 2006 (sammanträdet den 6 december).

Regionkommitténs synpunkter och rekommendationer

1. Allmänna kommentarer

1.1 Regionkommittén välkomnar meddelandet och den föreslagna handlingsplanen. De innehåller en detaljerad beskrivning av den aktuella situationen och åtgärder som kan bidra till att uppnå de mål som ställts upp för 2010. Kommissionens analys är korrekt, men kommittén beklagar att offentliggörandet av detta dokument har dröjt så länge.

1.2 Kommittén anser att en regions identitet i hög grad avgörs av den biologiska mångfalden, och framhåller att biologisk mångfald är en viktig grund för livskvalitet, hälsa, rekreation, turism och lokala produkter och tjänster.

1.3 ReK påpekar att antalet arter och antalet ekosystem med stort värde har ökat i och med att EU fått tio nya medlemsländer.

1.4 Kommittén gläder sig över rådets slutsatser av den 23–24 mars 2006, där det står att målen för 2010 skall integreras i all den politik som fastställts i Lissabon-agendan. Landsbygdsutvecklingsplaner som har genomförts i många regioner visar att spänningen mellan ekonomi och biologisk mångfald kan minska.

1.5 Medan den biologiska mångfaldens inneboende värde i allmänhet erkänns, underskattas det ekonomiska värdet. På lång sikt är biologisk mångfald en grundförutsättning för hälsa, hög levnadsstandard och sysselsättningsstrygghet.

1.6 Vi insisterar på att samarbete i moderna former bör inledas mellan alla berörda, för att öka medborgarnas (framför allt barnens), myndigheternas och näringslivets medvetande om den biologiska mångfaldens betydelse, så att man gemensamt kan anstränga sig för att bevara den biologiska mångfalden och upprätthålla hållbara ekosystemtjänster.

1.7 Kommittén beklagar att målen för 2010 trots alla medlemsstaters åtaganden ännu är långt ifrån uppfyllda, och insisterar på att biologisk mångfald skall stå högt upp på alla förvaltningsnivåers politiska dagordningar.

⁽¹⁾ EUT C 128, 29.5.2003, s. 43.

1.8 Det är glädjande att så många exempel på lokal och regional nivå visar att förlusten av biologisk mångfald kan stoppas och att livsmiljöer kan återställas (se bilaga – CdR 159/2006 annexe).

2. *Biologisk mångfald i EU*

2.1 ReK beklagar att det i budgetplanen för 2007–2013 inte har öronmärkts tillräckliga medel för finansieringen av målen för 2010, särskilt initiativet Natura 2000 och landsbygdsutvecklingen. Därför förespråkar kommittén att medlemsstaterna förser sina regioner och kommuner med medel för att skydda och återställa den biologiska mångfalden på deras territorier och exempelvis upprätthålla Natura 2000-områdena. Vidare efterlyser vi mer pengar från strukturfonderna och Sammanhållningsfonden för projekt som får positiva konsekvenser för den biologiska mångfalden.

2.2 För att det ekologiska nätverket Natura 2000 skall kunna genomföras och upprätthållas på ett optimalt sätt är det ytterst viktigt att regionerna uppnår balans mellan uppifrån-och-nedperspektivet och den flexibilitet som krävs för att skapa detta nätverk. Enhetliga kriterier måste antas för alla fysiska områden som ingår i nätverket.

2.3 Kommittén understryker att det är viktigt att skapa ett ännu tätare nätverk för att bevara ekosystemen, även när det gäller den marina miljön, och gläder sig över att ett sådant tätt nätverk betonas mot bakgrund av klimatförändringens konsekvenser för livsmiljöer och arter. Vidare skulle kommittén vilja att det vidtas åtgärder för buffertzoner och miljökorridorer som garanterar att de områden som ingår i nätverket blir livskraftiga.

2.4 EU:s politiska ram och lagstiftning för att bevara den biologiska mångfalden är avsedda att ge ett omfattande skydd, men genomförandet, tillämpningen och kontrollen är i många medlemsstater otillfredsställande. När man skall utse nya platser för att skydda den biologiska mångfalden tar man inte tillräcklig hänsyn till de restriktioner som har som syfte att säkra den hållbara utvecklingen.

2.5 Kommittén rekommenderar att planerna för biologisk mångfald på gemenskapsnivå samt nationell, regional och lokal nivå stäms av mot varandra.

2.6 ReK betonar att många åtgärder inom handlingsprogrammet inte kan vidtas effektivt utan samverkan med de lokala och regionala myndigheterna, och därför bör företrädarna för kommunerna och regionerna involveras i utformningen av all ny politik för biologisk mångfald och samtidigt måste det anslås tillräckliga resurser för dem, eftersom detta är ett regionalt och lokalt ansvarsområde.

2.7 Kommittén är medveten om jordbrukets stora inflytande på den biologiska mångfalden i EU. Beroende på vilka metoder som används kan jordbruket antingen vara mycket bra för den biologiska mångfalden och erbjuda en fristad för vitt skilda arter, eller påverka den mycket negativt genom att livsmiljöer förstörs och miljön förorenas. Det bör påpekas att den största delen av

EU-budgeten fortfarande går till jordbruket, och att EU därmed har ett viktigt instrument för att påverka markanvändningen via jordbrukssektorn. När budgetplanen för 2007–2013 ses över 2008 bör en avsevärd del av medlen avsättas för hållbart jordbruk och bevarande av landskapet.

2.8 Vi rekommenderar att kommissionen och medlemsstaterna undersöker hur de befintliga stöden påverkar den biologiska mångfalden och ekosystemtjänster, och att kontraproduktiva incitament avskaffas. Den ökade användningen av ekonomiska instrument för att slå vakt om den biologiska mångfalden bör uppmuntras.

2.9 Det är önskvärt att den biologiska mångfalden inte bara uppmärksammas inom miljöpolitiken utan också blir ett tema inom andra typer av gemensam och nationell politik, i synnerhet inom transport-, energi-, industri-, jordbruks-, fiske-, regional-, turism-, och forskningspolitiken.

2.10 Kommittén är ytterst medveten om betydelsen av havet och kustvattnen, där nästan hälften av Europas biologiska mångfald finns, och efterlyser en större medvetenhet om politiken för havsmiljöns biologiska mångfald hos myndigheter och andra berörda parter. I detta sammanhang framhåller kommittén vikten av att snabbt genomföra det s.k. habitatdirektivet i havsmiljön, att stoppa utfiskningen både i europeiskt och icke-europeiska vatten och att låta den biologiska mångfalden bli en integrerad faktor i utformningen av den framtida europeiska havspolitikerna.

2.11 Vi påpekar att möjligheterna att vidta åtgärder rörande fysisk planering på EU-nivå är begränsade, eftersom fysisk planering – det område som omfattar bevarande och återställande av den biologiska mångfalden – tillhör medlemsstaternas behörighetsområde. Kommittén framhåller att den biologiska mångfalden bör vara en tungt vägande faktor i beslut om fysisk planering, framför allt med hjälp av strategisk miljöbedömning.

2.12 Kommittén är övertygad om att den nuvarande lagstiftningen kan utnyttjas och tillämpas på ett mer effektivt sätt när man utformar och genomför politik för att bekämpa invasiva främmande arter, och att regionerna bör bli mer delaktiga i detta sammanhang.

2.13 ReK välkomnar planerna på att utveckla en heltäckande EU-strategi till skydd mot invasiva främmande arter, vilken skall omfatta ett system för tidig varning. Kommittén vill dock mot bakgrund av de knappa ekonomiska och mänskliga resurserna påpeka att det inte får skapas några nya administrativa bördor.

2.14 Vi rekommenderar att man utarbetar grundläggande lagstiftning och förteckningar över främmande arter med avseende på import, handel och ägande av desamma, för att åstadkomma ett samordnat och gemensamt angreppssätt på EU-nivå. Vi understryker att det inom ramen för miljökonsekvensbedömningar är viktigt att undersöka konsekvenserna av projekt som inför eller arbetar med främmande arter som är potentiellt invasiva.

2.15 Kommittén erinrar om att bevarandet av den biologiska mångfalden, och i synnerhet de olika växt- och djurarterna, inte behöver innebära att man inte kan använda och utnyttja desamma så länge detta sker på ett reglerat, kontrollerat och hållbart sätt.

2.16 Kommittén rekommenderar en strikt tillämpning av försiktighetsprincipen när det gäller att tillåta och införa GMO.

3. EU och global biologisk mångfald

3.1 Kommittén påpekar att stora framsteg gjorts genom de beslut som fattades under det åttonde mötet i partskonferensen för konventionen om biologisk mångfald, vilket hölls i mars 2006 i Curitiba, Brasilien. Det nionde mötet i denna konferens kommer att äga rum 2008 i Bonn under tyskt ordförandeskap. Kommittén uppmanar EU och medlemsstaterna att ta tillfället i akt för att lägga fram sin analys av kommissionens meddelande om biologisk mångfald och även förbereda ett möte i vilket regionala och lokala myndigheter kan delta mer aktivt, även genom de nationella organisationerna på området.

3.2 Det är glädjande att det finns bra exempel på regioner som delar med sig av sina erfarenheter på den biologiska mångfaldens område i samband med att de ger utvecklingsbistånd, och som stöder partnerregionerna i deras åtgärder för att främja den biologiska mångfalden (se bilaga).

3.3 ReK vill framhålla att EU också har ansvar för att bevara den biologiska mångfalden i den övriga världen. Kommittén är medveten om denna uppgift och rekommenderar att den får större uppmärksamhet i handels- och utvecklingspolitiken.

4. Biologisk mångfald och klimatförändring

4.1 Kommittén är medveten om att politiken för att bevara den biologiska mångfalden endast kan lyckas om man världen över gör ambitiösa insatser för att stoppa klimatförändringen. De medlemsstater som ännu inte fullgjort sina åtaganden i samband med Kyotoprotokollet måste åtgärda denna försening. Kommittén efterlyser ett ambitiöst internationellt avtal om bekämpning av klimatförändringen, som alla viktiga producerande länder och produktionssektorer bör skriva under.

4.2 ReK rekommenderar forskning på regional nivå om klimatförändringens effekter.

4.3 Även om utvecklingen av en politik för biobränslen är viktig för att klimatförändringen skall kunna motverkas, kan en sådan politik bara bli effektiv om den kombineras med åtgärder för att avsevärt minska den totala bränsleförbrukningen, om man endast använder råvaror, teknik och grödor som inte påverkar den nationella och internationella biologiska mångfalden negativt och om följden inte blir att jordbruksarealen ökar i områden med biologiskt värdefulla ekosystem.

5. Kunskapsbasen

5.1 Det är mycket viktigt att garantera tillgängligheten och utöka kunskapen om bevarande och hållbart utnyttjande av den biologiska mångfalden i Europa och runt om i världen. Hit hör även utbyte av framgångsrika exempel mellan medlemsstater och regioner (se bilaga), och man bör därför öka kompatibiliteten för databaser med uppgifter om biologisk mångfald på olika nivåer, framför allt uppgifter på regional och lokal nivå, och arbeta med geografiska informationssystem och infrastruktur för geografiska data.

5.2 ReK menar att framför allt kunskaperna om biologisk mångfald i havsmiljön är bristfälliga, och rekommenderar att detta åtgärdas.

5.3 Kommittén tillägger att man förutom den vetenskapliga kunskap som kommissionen nämner bör ägna mer uppmärksamhet åt kunskaperna och kunnandet hos dem som bor i de områden det gäller. ReK rekommenderar att frivilligas kunskaper kombineras med vetenskapliga rön, och insisterar på att även barn skall göras delaktiga i detta.

5.4 Kommittén rekommenderar att man utarbetar kommunikationsstrategier för att på alla nivåer och områden öka den medvetenhet och det ansvar som alla medborgare bör ha för skydd och bevarande av den biologiska mångfalden och för att öka informationsutbytet mellan vetenskapssamfundet och myndigheterna.

6. De fyra centrala kompletterande åtgärderna

Att säkerställa tillräcklig finansiering

6.1 Kommittén konstaterar att de medel som avsätts från LIFE+ och forskningsbudgeten till biologisk mångfald inte ser ut att bli särskilt stora, och det finns risk för att medlemsstaterna inte i tillräcklig grad tar hänsyn till den biologiska mångfaldens betydelse i de nuvarande strukturfonderna.

6.2 Kommittén konstaterar att det finns en motsättning mellan de höga ambitionerna i meddelandet och medlen för att förverkliga dessa ambitioner.

Att stärka EU:s beslutsfattande

6.3 ReK ställer sig bakom planerna på att förstärka den biologiska mångfaldens ställning inom EU:s beslutsfattande, rekommenderar att den biologiska mångfalden obligatoriskt införlivas i de övriga politikområdena och stöder handlingsplanens förslag på att härvid inte bara involvera medlemsstaterna utan även regionerna.

Att etablera partnerskap

6.4 Kommittén litar på att nya samarbetsrelationer inom EU kommer att uppmuntras. Regionerna lämpar sig utmärkt för att spela en underlättande roll i detta sammanhang. Här kan man anföra lyckat samarbete inom EU-program och resultatet av detta (se bilaga).

6.5 Vi vill framhålla att det är nödvändigt att göra privata markägare delaktiga i bevarandet av den biologiska mångfalden, exempelvis genom samarbetsavtal.

Att stärka allmänhetens kunskap, medvetenhet och deltagande

6.6 Kommittén betonar vikten av att allmänheten blir mer delaktig. Om allmänheten inte inser den biologiska mångfaldens och ekosystemtjänsternas betydelse, minskar chansen för att projekten skall lyckas. Därför rekommenderar vi att EU-medel och nationella medel ställs till förfogande för medborgarinitiativ.

6.7 ReK förespråkar en kommunikationsstrategi för medlemsstater, icke-statliga organisationer och regionala och lokala myndigheter för att främja målen för 2010, en strategi som bör utformas i nära samarbete med Countdown 2010-initiativet och Beautiful Europe-initiativet.

7. Övervakning, utvärdering och översyn

7.1 Kommittén stöder samarbetet mellan medlemsstaterna och den privata sektorn, och betonar att medborgare och frivilliga över hela Europa aktivt deltar i övervakningen av den biologiska mångfalden.

7.2 Kommittén anser att medlemsstaterna bör motiveras att presentera resultaten av sin politik på ett sätt som medborgarna känner igen och uppskattar, och regionernas insatser bör tydligt framhållas.

7.3 Den regionala övervakningen bör utgöra grunden för nationell och internationell övervakning och utvärdering. I detta syfte måste effektiva uppföljningssystem som grundar sig på indikatorer och regelbundna rapporter inrättas.

8. Vision

8.1 Kommittén välkomnar förslaget om en EU-omfattande framtidsvision för Europas biologiska mångfald och framhåller hur viktigt det är att regionerna görs delaktiga.

8.2 Vi förespråkar en nyskapande vision för den biologiska mångfalden som sträcker sig längre än 2010, med tonvikt på de positiva effekterna av ekosystemtjänsterna i förhållande till omgivningen (landskapet).

Bryssel den 6 december 2006.

Regionkommitténs

ordförande

Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Rapport om nationella åtgärder för samexistens mellan genetiskt modifierade grödor och konventionellt och ekologiskt jordbruk"

(2007/C 57/03)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet – Rapport om nationella åtgärder för samexistens mellan genetiskt modifierade grödor och konventionellt och ekologiskt jordbruk KOM(2006) 104 slutlig,

kommissionens beslut av den 2 december 2005 att rådfråga Regionkommittén i detta ärende, i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget,

presidiets beslut av den 25 april 2006 att ge utskottet för hållbar utveckling i uppdrag att utarbeta yttrandet i ärendet,

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1829/2003 av den 22 september 2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder ⁽¹⁾,

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 178/2002 av den 28 januari 2002 om allmänna principer och krav för livsmedelslagstiftning, om inrättande av Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och om förfaranden i frågor som gäller livsmedelssäkerhet ⁽²⁾,

Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG ⁽³⁾,

Europaparlamentets resolution om samexistens mellan genetiskt modifierade grödor och konventionellt och ekologiskt jordbruk (2003/2098(INI)),

kommissionens rekommendation 2003/556/EG av den 23 juli 2003 om riktlinjer för utarbetande av nationella strategier och bästa praxis för samexistens mellan genetiskt modifierade grödor och konventionellt och ekologiskt jordbruk,

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande på eget initiativ om "Samexistens mellan genmodifierade grödor och konventionella och ekologiska grödor" som antogs den 16 december 2004 ⁽⁴⁾,

det utkast till yttrande (CdR 149/2006 rév. 2) som antogs den 6 oktober 2006 av utskottet för hållbar utveckling (föredragande: **Pietro Marrazzo**, regionpresident i Lazio (IT-PSE)),

1. och av följande skäl:

- 1.1 I kommissionens meddelande till rådet och Europaparlamentet – Rapport om nationella åtgärder för samexistens mellan genetiskt modifierade grödor och konventionellt och ekologiskt jordbruk KOM (2006) 104 slutlig, nedan kallat "meddelandet", görs en åtskillnad mellan å ena sidan miljö- och hälsoaspekterna och å andra sidan de ekonomiska aspekterna när det gäller samexistens mellan genetiskt modifierade grödor och konventionellt och ekologiskt jordbruk.
- 1.2 Riskbedömning med avseende på folkhälsa och miljö är endast en del i det föreskrivna förfarandet för godkännande av en GMO-produkt i enlighet med direktiv 2001/18/EG. I detta förfarande ingår särskilda åtgärder för samexistens som är obligatoriska.

⁽¹⁾ EGT L 268, 18.10.2003.

⁽²⁾ EGT L 31, 1.2.2002.

⁽³⁾ EGT L 106, 17.4.2001.

⁽⁴⁾ CESE 1656/2004.

- 1.3 I föreliggande yttrande avser vi skifta tyngdpunkten i debatten, som hittills endast varit koncentrerad på ekonomiska aspekter, till de försiktighetsåtgärder som försiktighetsprincipen påbjuder. Även konventionellt och ekologiskt jordbruk ingår i miljön och skall därför skyddas enligt försiktighetsprincipen. EU:s moratorium för import av GMO-produkter upphörde 2004 vilket innebär att antalet godkännanden för GMO-produkter inom unionens territorium kommer att öka. Det är därför viktigt att förhindra irreversibla effekter och riskabelt agerande.
- 1.4 Ett korrekt genomförande av samexistensen förutsätter en balans mellan å ena sidan miljö- och hälsoaspekterna och å andra sidan de ekonomiska aspekterna. Samexistensen mellan jordbrukssystem som innebär att garantier ställs för alla typer av jordbruk, konventionellt, ekologiskt eller GMO, bör för att kunna genomföras motsvara skyddskraven för alla odlingsmetoder. Varje form av jordbruk (konventionellt, biologiskt och IMO) bör tillerkännas samma inneboende värde, oavsett ekonomiska aspekter, annars kan man inte tala om någon samexistens.
- 1.5 Vid Wienkonferensen den 4–6 april 2006 föredrog EU att inte ta ställning i fråga om samexistens utan överlåta åt jordbrukarna att själva välja om de vill odla traditionellt eller ekologiskt eller börja med GMO-produkter. Det redovisades två skäl till detta: För det första territoriella skillnader mellan enskilda medlemsstater, för det andra den bristande samstämmigheten mellan resultaten av de få försök som hittills genomförts.
- 1.6 Man överlät alltså åt marknaden att finna sin egen dynamik, bland annat med hjälp av konsumenternas val, eftersom de är fria att välja om de vill köpa GMO-produkter eller inte.
- 1.7 De nationella myndigheter som är behöriga i frågan har deltagit i det tekniska sammanträdet den 19 juni 2006 och i sammanträdet för behöriga myndigheter i enlighet med direktiv 2001/18/EG den 3 juli 2006. Nästa möte fastställdes till januari 2007, då diskussionen fortsätter om potatis, majs BT11 och majs 1570.
- 1.8 De riktlinjer som dessa möten lett till innebär att diskussionerna om problemområdet hälso- och miljöskydd uppskjutits: sju medlemsstater av åtta har åter pekat på den nyckelroll som försiktighetsprincipen bör ha. När det gäller majs BT11 har åtta stater av nio presenterat observationer som Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) inte har beaktat. När det gäller majs 1570 har åtta stater av nio beklagat bristen på vetenskapliga fakta om miljöeffekterna. Vad avser övervakningsplanerna har kritiska observationer förts fram som i sju fall av nio inte beaktats av Efsa.
- 1.9 Den europeiska lagstiftningen har alltid fokuserat på behovet av att bevaka de potentiella riskerna för folkhälsan och miljön, och det tycks därför motsägelsefullt att ha en inriktning som enbart fokuserar på de ekonomiska aspekterna på samexistensen mellan systemen.

Man kan påpeka följande:

- 1.10 Försiktighetsprincipen, som fastställs i artikel 7 i förordning (EG) nr 178/2002, är utformad som en metod för riskhanteringsanalys och den skall tillämpas vid potentiella risker när det inte är vetenskapligt möjligt att i förväg bedöma säkerheten fullständigt (EG-domstolens dom den 9 september 2003 i mål C-236/01).
- 1.11 Försiktighetsprincipen grundades i sin ursprungliga formulering på principen om hållbar utveckling.
- 1.12 Principen om hållbar utveckling kan definieras som förhållandet mellan dynamiken i den mänskliga verksamheten och den globala biologiska och fysiska miljön. Detta förhållande bör hanteras på ett sådant sätt att man möjliggör både individernas framsteg och skyddet av den globala biologiska och fysiska jämvikten genom att dessa två aspekter balanseras mot varandra.
- 1.13 Definitionerna av försiktighetsprincipen och principen om hållbar utveckling har här återgetts kortfattat eftersom dessa två principer är oskiljaktigt förenade med ett korrekt genomförande av samexistensen mellan olika produktionssystem inom jordbruket.

- 1.14 Förordningen om unika indikatorer ⁽⁵⁾, beslutet om register ⁽⁶⁾ och förordningen om tillämpningsföreskrifter för förordning (EG) nr 1829/2003 öppnar vägen för en korrekt empirisk tillämpning av kriteriet om samexistens mellan olika produktionssystem inom jordbruket, med säkerställande av öppenhet och spårbarhet.
- 1.15 Som en sammanfattning och komplettering av lagstiftningen kan man se kravet på märkning och spårbarhet av produkter och foder som innehåller GMO i en mängd som överstiger gränsvärdet, i händelse av oavsiktlig inblandning som är tekniskt oundviklig.
- 1.16 Försiktighet skall alltså prägla verksamheten, och korrekta värderingar och riskkontroller krävs innan man inleder forskning om eller produktion och saluföring av produkter som erhållits med hjälp av GMO.
- 1.17 Man har heller aldrig undanhållit riskerna för människors och djurs hälsa och för miljön, utan har tvärtom systematiskt påpekat dessa i skälen till alla gemenskapsbestämmelser.
- 1.18 För att göra det möjligt att föra ut nya GMO-produkter på marknaden i EU krävs att man tar itu med och beaktar risken för oavsiktlig genetisk förorening inom jordbruket och de ekonomiska konsekvenserna av en sammanblandning av GMO-grödor och icke-GMO-grödor.
- 1.19 EU har hittills godkänt och fastställt införandet i alla medlemsstater av ett mycket litet antal genmodifierade organismer.
- 1.20 Detta har i praktiken legitimerat ett successivt införande av GM-grödor i Europa och orsakat skarp kritik när det gäller dessa grödors förenlighet med olika odlingsformer. Dessutom har man inte säkerställt att dessa genmodifierade organismer är oskadliga för miljön, varmed avses den differentierade arvsmassan, och för folkhälsan.
- 1.21 Gemenskapslagstiftningen erkänner risken för oavsiktlig förorening: Oavsiktlig inblandning av GMO bland ekologiska och konventionella grödor erkänns vara tekniskt oundviklig. Därmed erkänner man också att det inte finns någon möjlighet att uppnå nolltolerans.
- 1.22 Oavsiktlig förorening orsakar avsevärda extrakostnader för traditionella och ekologiska jordbrukare för att vidta lämpliga åtgärder för att undvika förorening, samt omöjliggör ekologisk odling, som helt bygger på odlingsmetodens och produkternas renhet.
- 1.23 Det finns skäl att skydda principen om jordbrukarnas fria ekonomiska initiativ som kommer till uttryck inte bara i friheten att välja den produktionsform som är ekonomiskt mest givande utan också behovet av att hålla grödor åtskilda för att undvika ömsesidig förorening.
- 1.24 Å andra sidan måste man skydda konsumenternas rätt att välja vilken produkt de skall köpa, samtidigt som produktens integritet skall bevaras både vid utsläppandet på marknaden och i det föregående odlingskedjet genom att säkerställa spårbarhet för jordbruksprodukternas produktionskedjor och att de är fria från inblandning.
- 1.25 Endast godkända genetiskt modifierade organismer kan odlas och marknadsföras i EU, och miljö- och hälsoaspekterna behandlas i direktiv 2001/18/EG om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och förordning (EG) nr 1829/2003 om genetiskt modifierade livsmedel och foder.
- 1.26 Enligt artikel 26a i direktiv 2001/18/EG, som infördes genom ändringsförordningen 1829/2003, får medlemsstaterna vidta lämpliga samexistensåtgärder för att förhindra oavsiktlig förekomst av genetiskt modifierade organismer i andra produkter. Medlemsstaterna har dock ingen skyldighet att vidta åtgärder.

⁽⁵⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 65/2004 av den 14 januari 2004 om inrättande av ett system för skapande och tilldelning av unika identitetsbeteckningar för genetiskt modifierade organismer, EUT L 10, 16.1.2004.

⁽⁶⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG av den 12 mars 2001 om avsiktlig utsättning av genetiskt modifierade organismer i miljön och om upphävande av rådets direktiv 90/220/EEG, EGT L 106, 17.4.2001.

- 1.27 Enligt artikel 22 i direktiv 2001/18/EG får medlemsstaterna inte förbjuda, begränsa eller hindra att godkända genetiskt modifierade organismer släpps ut på marknaden.
- 1.28 Genom kommissionens rekommendation nr 2003/556/EG av den 23 juli 2003 fastställdes riktlinjer av grundläggande betydelse. I skälen till denna rekommendation anger kommissionen följande:
- ”Om det behövs särskilda åtgärder för samexistens för att skydda miljö och människors hälsa ingår dessa i det slutliga medgivandet i godkännandeförfarandet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/18/EG (2), med en rättsligt bindande skyldighet om genomförande.”
 - Kommissionen påpekar riskerna med att inte genomföra samexistens på ett korrekt sätt, de potentiella ekonomiska förlusterna och konsekvenserna av inblandning av GM-grödor i icke-GM-grödor, samt framhåller vikten av att vidta driftåtgärder som är mest lämpliga för att minimera inblandning.
 - Kommissionen rekommenderar medlemsstaterna att vid utarbetandet av ”nationella strategier och bästa praxis” beakta jordbrukets lokala särart.
- 1.29 ”Nolltolerans” är alltså utesluten eftersom den inte är genomförbar, men samexistens bör ändå genomföras med beaktande av försiktighetsprincipen, med användning av bästa praxis för att undvika irreversible effekter.

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 67:e plenarsession den 6 december 2006.

2. Regionkommitténs ståndpunkt

2.1 Inledande frågor

Regionkommittén pekar på följande problem som bör lösas innan samexistens mellan olika jordbruksmetoder kan genomföras på ett korrekt sätt och för att skydda mångfalden i jordbruket:

2.1.1 Brister i övervakningen

- Kommittén anser att det nuvarande övervakningssystemet är otillräckligt och vill att resultaten av riktlinjedebatten i rådet den 9 mars 2006 redovisas. Under detta möte krävde de flesta medlemsstater att Efsas system för vetenskaplig utvärdering skulle förbättras inom ramen för förfarandet för godkännande av GM-produkter. Kommittén beklagar Efsas bristande åtgärder och det faktum att myndigheten i sina beslut inte beaktar medlemsstaternas vetenskapliga bedömningar.

2.1.2 Brister i riskbedömningsförfarandet

- Kommittén vill påpeka att den riskbedömning som det hänvisas till i direktiv 2001/18/EG utförs av den aktör som släpper ut GM-produkten på marknaden, och att medlemsstaternas behöriga myndigheter och Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet (Efsa) endast skall bedöma korrektheten i de uppgifter som läggs fram.
- ReK önskar en förenkling och uppstramning av förfarandet för att ändra villkoren för eller återkalla ett godkännande om nya risker kan påvisas, för att undvika ett fortsatt aktivt och medvetet spridande av GMO genom handel eller begränsad användning i väntan på ett återkallande eller en förändring av villkoren för godkännandet.

- ReK skulle gärna se ett annat övervakningssystem i samband med utsläppandet på marknaden av produkter med krav på dubbla kontrollförfaranden och ett mindre antal fall av det i direktiv 2001/18/EG föreskrivna förenklade förfarandet.

2.1.3 Bristande kontroll över utsäde

- Kommittén anser att en central punkt i debatten utgörs av fastställandet av ett tröskelvärde för utsädet och att samexistens mellan olika odlingssystem inte kan fungera om det utsäde som används inte är rent.
- Samtidigt anser kommittén att samexistens är en metod som skall göra det möjligt att respektera alla former av jordbruk. Ett system som möjliggör utsläppande av kontaminerat utsäde i odlingarna bygger på felaktig grund.

2.1.4 Bristande skydd från tröskelvärdet på 0,9 % för konventionell och ekologisk odling

- ReK anser att det är tröskelvärde för inblandning på 0,9 % som fastställts äventyrar renheten för det ekologiska jordbruket.
- Kommittén anser därför att tröskelvärdet även om nolltolerans är omöjligt att uppnå i alla fall bör sträva mot noll så att närvaron av GMO ligger på en teknisk miniminivå genom lämpliga åtgärder för att förhindra oavsiktlig inblandning.
- Kommittén anser för övrigt att nivån på 0,9 % är för hög för det konventionella jordbruket eftersom denna genom upprepade kontaminering under åren snabbt kan leda till en hög nivå av föroreningar i miljön och produktionskedjan för livsmedel.

2.1.5 Brister i skyddsklausulen som är det enda skyddet i fall av fara för hälsa eller miljö:

- a) Regionkommittén påminner om att EU-lagstiftningen, bl.a. artikel 23 i direktiv 2001/18/EG, innehåller en skyddsklausul som nödfallsåtgärd för direkt tillämpning av försiktighetsprincipen med hänvisning till skälen 4, 5, 6, 8, 16, 19, 20, 22 och 56 i ingressen till detta direktiv.
- b) Regionkommittén beklagar den stora komplexiteten i förfarandet och skulle gärna se att möjligheterna att återöppna skyddsklausulen utvidgades till regionala och lokala myndigheter genom decentralisering eller delegering, med utgångspunkt i nationella normer. För närvarande är det endast medlemsstaterna som har denna möjlighet.
- c) Kommittén vill framhålla att artikel 95.5 i EG-fördraget i princip skulle möjliggöra ytterligare skyddsåtgärder och beklagar kommissionens restriktiva beslutspraxis när det gäller åtgärder från medlemsstaternas sida som bygger på denna bestämmelse.

2.2 Allmänna kommentarer till kommissionens meddelande

2.2.1 Regionkommittén understryker vikten av ett nära samarbete mellan medlemsstaterna samt informationsutbyte avseende resultaten av forskning på samexistensområdet.

2.2.2 Kommittén anser att åtgärderna för samexistens måste göra det möjligt att upprätthålla mångfalden av odlingsmetoder och inriktningar inom jordbruket, och därmed också jordbrukarens och konsumentens fria val.

2.2.3 ReK understryker behovet av att de berörda parterna och allmänheten får tillgång till fullständig och objektiv information om GMO och samexistens.

2.2.4 Kommittén vill peka på att erfarenheterna av genmodifierade grödor är mycket begränsade inom EU.

2.2.5 ReK stöder kommissionens avsikt att ta fram mer information om de nationella systemen för ansvarsfördelning och förhållandet mellan dessa och bestämmelserna om samexistens.

2.2.6 ReK betonar att det i fyra medlemsstater även faller under regionernas befogenheter att lagstifta på samexistensområdet, medan de regionala och lokala myndigheterna i övriga fall ansvarar för genomförandet av samexistensåtgärder.

2.2.7 ReK påminner om och ställer sig bakom Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs ståndpunkt, framförd i EESK:s yttrande om samexistens, nämligen att det krävs bestämmelser om åtgärder för skydd av naturskyddsområden enligt djur-, växt- och livsmiljödirektivet 92/43/EEG och fågelskyddsdirektivet 79/409 och av andra ekologiskt känsliga områden på nationell och lokal nivå.

2.2.8 ReK vill understryka att offentliga studier som genomförs på jordar i Lazio som odlats med GMO-grödor har visat att genmodifierade organismer kan dröja kvar i jorden, särskilt

under vissa klimatrelaterade jordmånsförhållanden, och att de eventuellt kan föras vidare från jord till vatten.

2.2.9 Kommittén anser att en fördjupad och oberoende utvärdering av de risker som är förbundna med odlingen av en viss GMO endast kan genomföras på lokal basis genom särskilda studier.

2.2.10 Kommittén understryker att många lokala och regionala myndigheter har förklarat sig vara emot GM-grödor inom det egna området och förklarat sig vara "GMO-fria områden". Det har också bildats nätverk av sådana områden, exempelvis nätverket med 40 GMO-fria regioner och kommuner. Vissa regionala myndigheter har också försökt lagstifta om sin ställning som GMO-fria områden. Huruvida en sådan åtgärd kan tillåtas är för närvarande föremål för en process i EG-domstolen mellan kommissionen och delstaten Oberösterreich.

2.3 Befintliga metoder och praxis för särhållning

2.3.1 Regionkommittén noterar att kommissionen i sitt meddelande påpekar att "de praktiska erfarenheterna av GM-grödor är begränsade".

2.3.2 Kommittén understryker följaktligen att det i strikt mening inte finns några "befintliga" metoder och praxis för särhållning som kan användas för att genomföra samexistens utan risker.

2.4 Proportionalitet

2.4.1 Regionkommittén konstaterar att kommissionen i sin rekommendation 2003/556/EG inför parametern "proportionalitet". Det anges att åtgärder för samexistens bör vara verkningsfulla och kostnadseffektiva, samt proportionella.

2.4.2 Kommittén observerar emellertid att gränsvärdena för inblandning som är "tekniskt oundviklig" i förordningen endast är avsedda som gränsvärden för märkningskravet, inte som gränsvärden för samexistensen.

2.5 Lämplig nivå

2.5.1 Angående lämplig genomförandenivå noterar Regionkommittén att kommissionen anger att medlemsstaternas strategier huvudsakligen har gällt lägsta möjliga nivå med åtgärder som inte har avsett den regionala nivån utan på sin höjd närliggande jordbruk.

2.5.2 Kommittén anser därför att det ännu är långt kvar innan man kan tänka sig ett genomförande av åtgärder som ännu knappast prövats i stor skala och över en längre tidsperiod.

2.5.3 Mot bakgrund av den aktuella forskningen och den befintliga rättsliga ramen vill vi understryka att det inte är det enskilda jordbruksföretaget utan regionen eller kommunen som är den "lämpligaste nivån" för att genomföra samexistensen.

2.6 Ansvarsbestämmelser

2.6.1 Regionkommittén noterar kommissionens konstaterande att ekonomisk skada som kan ha orsakats av oavsiktlig inblandning av GMO i icke-GM-produkter normalt sett omfattas av nationell lagstiftning om civilrättsligt ansvar.

2.6.2 Kommittén vill emellertid understryka att det inte nödvändigtvis måste vara så eftersom varje enskild medlemsstat enligt kommissionens rekommendation har frihet att själv bestämma i frågan, och kan införa system med straffrättsligt eller administrativt ansvar.

2.6.3 ReK vill för övrigt påpeka att direktiv 2001/18/EG inte påverkar de enskilda medlemsstaternas nationella lagstiftning i fråga om miljöansvar.

2.7 Övervakning och utvärdering

2.7.1 Kommittén menar att kommissionen i sin rekommendation genom att hävda behovet av konstant övervakning och utvärdering av förvaltningsåtgärderna och de instrument som antagits i fråga om samexistens i praktiken ålägger medlemsstaterna att upprätta lämpliga system för kontroll och inspektion.

2.7.2 Enligt kommissionen har de flesta av medlemsstaterna ännu inte infört övervaknings- och utvärderingsprogram eftersom GM-grödor hittills har odlats i begränsad omfattning i EU.

2.7.3 Regionkommittén hyser farhågor för att märkning av vilka varor som innehåller GMO och vilka som inte gör det skulle kunna leda till att konsumenttillfredsställelsen och därmed marknadspriserna sjunker, vilket eventuellt kan få negativa ekonomiska följder i de medlemsstater där man beaktar skillnaden mellan GM-foder och icke GM-foder eller där typiska produkter eller produkter med skyddad ursprungsmärkning skapar nationell stolthet och mervärde.

2.8 Ekologisk produktion

2.8.1 Regionkommittén konstaterar att gränsvärdena för oavsiktlig förekomst som fastställs i gemenskapslagstiftningen för GMO-produkter används på både konventionella och ekologiska produkter utan åtskillnad, något som kommittén inte stöder.

2.8.2 Kommittén understryker att bestämmelserna om ekologisk produktion av jordbruksprodukter underförstår ett förbud mot användningen av GMO i sådan produktion och att material, inklusive utsäde, som enligt märkning innehåller GMO därför inte kan användas i produktionsprocesserna.

2.8.3 Kommittén vill tillägga att kommissionen över huvud taget inte nämner ekologisk produktion.

2.8.4 ReK hävdar med bestämdhet att ett tröskelvärde som ligger så nära nolltolerans som möjligt bör tillämpas vad avser ekologisk produktion.

2.9 Normer för utsädets renhet

2.9.1 Regionkommittén noterar att utsädet är en spridningsväg, om än oavsiktlig, för biotekniska innovationer ut i odlingar och miljö. Det är därför en grundläggande faktor när det gäller samexistens.

2.9.2 Kommittén hänvisar till Europaparlamentets ståndpunkt så som den framförs i resolution 2003/2098(INI): Uppgifter om förekomst av GMO i utsäde är en förutsättning för tillämpningen av direktiv 2001/18/EG, i synnerhet vad avser övervakningen av negativa effekter av GMO på folkhälsan och miljön, spårbarheten och nödfallsåtgärderna.

2.10 Val av åtgärder

2.10.1 Regionkommittén menar att det finns ett behov av att fastställa vilka åtgärder som är mest lämpade för att möjliggöra samexistens med en risk som ligger nära noll eller som är så liten som möjligt.

2.10.2 Kommittén anser att bästa praxis kan fastställas som de metoder för separerad odling som i sig själva innebär respekt för samexistens.

2.10.3 Kommittén instämmer i konstaterandet att de vetenskapliga kunskaperna och de befintliga praktiska erfarenheterna är begränsade när det gäller fastställande och tillämpning av bästa praxis och goda metoder, och att dessa därför bör vara restriktiva och specifika.

2.10.4 Kommittén anser att detaljerade riktlinjer från kommissionens sida om vilka åtgärder som skall vidtas för att inte försiktighetsprincipen skall äventyras i genomförandet av samexistensen innebär att man kan förutsätta att den nödvändiga detaljnivån kommer att hindra genomförandet av samexistens eller göra samexistens så komplicerad och kostsam att den inte blir ekonomiskt lönsam.

2.10.5 ReK påminner om att EESK i sitt yttrande om samexistensen har rekommenderat att GMO-odling bör förbjudas i de fall där den inte längre möjliggör produktion av en växt av samma eller en närbesläktad art utan genteknik, eller försvårar den oproportionellt mycket.

2.10.6 Kommittén delar Europaparlamentets ståndpunkt i resolution 2003/2098(INI) att ett frivilligt eller begränsat avstående på regional nivå av GMO-odling kan utgöra den mest effektiva och fördelaktiga åtgärden för att garantera samexistens.

2.10.7 Kommittén anser att kommissionens arbetsätt är otillräckligt i jämförelse med rekommendation 2003/556/EG, speciellt om man betänker att den vetenskapliga forskningen från 2003 fram till i dag har producerat få nya resultat och att erfarenheter från tillämpningen är begränsad. ReK anser alltså att det är nödvändigt att invänta mer signifikanta vetenskapliga resultat för det medellånga och långa perspektivet, eftersom försöken i många medlemsstater avbrutits.

2.10.8 I detta sammanhang anser kommittén att det är nödvändigt att kommissionen definierar särskilda instrument för finansiering av forskning, för att man skall kunna bedöma de socioekonomiska effekterna av GMO på regional och lokal nivå.

2.10.9 ReK understryker att de regionala och lokala myndigheterna i sin egenskap av homogena administrativa områden är den lämpligaste nivån för att bedöma konsekvenserna av införandet av GM-grödor inom territoriet, för att fastställa åtgärder för samexistens som är förenliga med principen för hållbar utveckling och för att beakta lokala intressen och förvalta möjliga lokala lösningar.

2.11 Riskhantering

2.11.1 Kommittén noterar att godkända genmodifierade produkter förvisso endast kan förbjudas genom artikel 23 i direktiv 2001/18/EG eller artikel 95.4 eller 95.5 i EG-fördraget, men bör respektera försiktighetsprincipen, som bör vara ledande för ett säkert genomförande av samexistensen.

2.11.2 För de fall där det kan påvisas en miljö- eller hälsorisk efter godkännandet finns det möjlighet att återkalla godkännandet eller att ändra villkoren för beviljandet. Med tanke på fortsatta vetenskapliga framsteg skulle risker som i dag inte är vetenskapligt bevisade kunna identifieras i framtiden.

2.11.3 ReK anser att förfarandet för att ändra villkoren för eller återkalla ett godkännande när nya risker kan påvisas är alltför tidskrävande och komplicerat och att det övervaknings-system som är i bruk är otillräckligt. Kommittén pekar på faran med att aktivt och medvetet fortsätta att sprida GMO genom handel eller begränsad användning i väntan på ett återkallande eller en förändring av villkoren för godkännandet.

2.11.4 Regionkommittén påpekar att man i vissa länder, där man i flera år har tillåtit genetiskt modifierade växter, tenderar att ompröva sin ståndpunkt för att återställa jämvikten i vissa miljöer och grödor som utsatts för parasiter som har uppvisat olika former av resistens mot genetiska modifieringar.

3. Regionkommitténs rekommendationer

3.1 Regionkommittén anser att lösningar bör sökas på de problem som omnämns ovan i punkt 2.1. De nya kontrollförfarandena för bedömningen av hälso- eller miljörisker, utsädetas renhet, delegeringen av skyddsklausuler, möjligheterna att genomföra bästa praxis med utgångspunkt i vetenskaplig forskning på medellång och lång sikt samt översyn av gränsvärde för inblandning utgör de första stegen mot ett riktigt genomförande av samexistens mellan odlingsystemen. Fram till dess att dessa förfaranden träder i kraft gäller medlemsstaternas nuvarande förbud för vissa GMO-produkter, förbud som utfärdats i enlighet med försiktighetsprincipen.

3.2 ReK anser att det krävs bestämmelser om åtgärder för skydd av naturskyddsområden och av andra ekologiskt känsliga områden på nationell och lokal nivå, en ståndpunkt som redan framförts av Europeiska ekonomiska och sociala kommittén i dess yttrande om samexistens (CESE 1656/2004).

3.3 Kommittén anser att det krävs ett närmare samarbete mellan Europeiska myndigheten för livsmedelssäkerhet och behöriga nationella myndigheter på området samexistens, och uppmanar kommissionen att fortsätta på den inslagna vägen i detta avseende.

3.4 Regionkommittén menar att de regionala och lokala myndigheterna bör ges möjlighet att delta aktivt i samrådsprocessen på området samexistens, och uppmanar kommissionen att mer systematiskt och i större utsträckning beakta den regionala och lokala dimensionen i den rapport om samexistens som skall läggas fram 2008.

3.5 Regionkommittén anser att den bör engageras i utarbetandet av gemenskapsnormer som bidrar till att lösa de inledande frågorna inför genomförandet av samexistens i syfte att uppnå självständiga men harmoniserade ståndpunkter och förhindra att en situation uppstår som innebär olika de facto-normer som kan innebära osunda kapitalflöden till områden där bestämmelserna är mer tillåtande.

3.6 Kommittén uppmanar medlemsstaterna att inrätta lämpliga övervaknings- och utvärderingsprogram med avseende på förvaltningsåtgärder och de instrument som skall användas.

3.7 Kommittén anser att införandet av GMO inom ett visst geografiskt område bör föregås av särskilda studier och uppmanar kommissionen och medlemsstaterna att definiera program och resurser för tillhandahållande av största möjliga tekniska och ekonomiska stöd till vetenskaplig forskning, också på regional och lokal nivå.

3.8 Kommittén betonar behovet av en uttrycklig hänvisning till försiktighetsprincipen i nationella och regionala bestämmelser om samexistens.

3.9 Regionkommittén uppmanar kommissionen att ta hänsyn till följande vid utarbetandet av lagförslag:

- a) Behovet av att harmonisera nationella och lokala angivelser av minsta avstånd vid särhållande av produktionskedjor med respekt för subsidiaritetsprincipen.
- b) Gemenskapslagstiftningen avseende gränsområden och gränsöverskridande import, i enlighet med Cartagenaprotokollets bestämmelser.
- c) Ett av gemenskapen fastställt, enhetligt tröskelvärde under 0,9 % för konventionell odling med en strävan att ligga så nära nolltolerans som möjligt. För utsäde och ekologisk odling bör tröskelvärdet vara noll.
- d) Utarbetandet av goda metoder och utvärderingen av vetenskapliga och ekonomiska uppgifter om åtgärderna för särhållning och produktionskedjor och produktion av utsäde kan utgöra ett oöverstigligt hinder – inte ideologiskt men praktiskt – för genomförandet av samexistens mellan olika odlingsystem. Under vissa omständigheter är samexistens i praktiken ogenomförbar eller ekonomiskt oförsvarbar.

e) Det faktum att det finns homogena administrativa enheter med självständiga lagstiftningsbefogenheter med bindande verkan inom området vars självständighet vad avser lagstiftning erkänns i nationell lag eller i författningen. På grundval av subsidiaritetsprincipen bör dessa homogena enheter tillerkännas rätten att förklara sig GMO-fria om det skulle visa sig omöjligt att tillämpa åtgärder med utgångspunkt i försiktighetsprincipen och bästa praxis.

3.10 Regionkommittén uppmanar medlemsstaterna och regionerna att sörja för ett gränsöverskridande samarbete med närliggande områden för att säkerställa att samexistensåtgärderna i gränzsonerna genomförs effektivt.

3.11 Regionkommittén rekommenderar i detta sammanhang kommissionen att inrätta en webbsida med länkar till nationella register över odling av GM-grödor.

Bryssel den 6 december 2006.

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Landsbygdskommunernas betydelse för att lyfta fram Europas regioner"

(2007/C 57/04)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

presidiets beslut av den 25 april 2006 att ge utskottet för hållbar utveckling i uppdrag att utarbeta yttrandet i ärendet "*Landsbygdskommunernas betydelse för att lyfta fram Europas regioner*", i enlighet med artikel 265, femte stycket, i EG-fördraget,

DEVE-utskottets arbetsprogram för 2006 ⁽¹⁾, där landsbygdskommunernas roll understryks eftersom de upprätthåller jämvikten i regionerna genom att diversifiera den ekonomiska verksamheten och genom att säkerställa tjänsterna till allmänheten, och där utskottet menar att särskild uppmärksamhet borde ägnas åt förhållandet stad-landsbygd,

Europarådets landskapskonvention ⁽²⁾,

Europaparlamentets betänkande om det multifunktionella jordbruket och reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken av den 22 maj 2003 ⁽³⁾,

slutsatserna från Salzburgkonferensen i november 2003,

kommitténs yttrande av den 23 februari 2005 om "Förslag till rådets förordning om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU)",

rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) ⁽⁴⁾,

rådets beslut av den 20 februari 2006 om gemenskapens strategiska riktlinjer för landsbygdsutvecklingen (programperiod 2007–2013) (2006/144/EG),

meddelandet från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: Att överbygga bredbandsklyftan ⁽⁵⁾,

⁽¹⁾ CdR 54/2006.

⁽²⁾ Florens, 20.10.2000, CETS nr 176.

⁽³⁾ PE 322.192 A5-0189/2003.

⁽⁴⁾ CdR 255/2004.

⁽⁵⁾ KOM(2006) 129 slutlig.

Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs initiativyttrande av den 15 mars 2006 om "Turism och kultur: två krafter för tillväxt" (CES 400/2006),

slutdeklarationen från DEVE-utskottets seminarium i Alexandroupolis, Grekland, 26 juni 2006 om "Landsbygdsutveckling och Lissabonstrategin" ⁽⁶⁾,

förslaget till rådets beslut om gemenskapens strategiska riktlinjer för sammanhållningen ⁽⁷⁾,

det utkast till yttrande (CdR 259/2006 rév. 1) som antogs den 6 oktober 2006 av utskottet för hållbar utveckling (föredragande: **Savino Santarella**, borgmästare i Candela, IT-UEN-AE),

och av följande skäl:

- 1) Landsbygds kommunerna utgör den vanligaste formen av lokalsamhälle i stora delar av EU:s medlemsstater. Efter utvidgningen har dessutom antalet landsbygds kommuner ökat, och det kommer att öka ytterligare i samband med den kommande anslutningen av Bulgarien och Rumänien. Därför har politiken för landsbygdsutveckling fått ännu större betydelse, inte bara på nationell nivå utan också på gemenskapsnivå.
- 2) EU-institutionerna står inför en mycket svår utmaning, nämligen att föra gemenskapens politik närmare medborgarnas verkliga intressen. Mot den bakgrunden bör EU i större utsträckning beakta intressena i de lokalsamhällen som unionen utgörs av, inbegripet befolkningsmässigt och ekonomiskt mindre betydande lokalsamhällen.
- 3) I dagens ekonomiska klimat med mycket konkurrenskraftiga produktionssystem och regioner är landsbygds kommunerna och deras invånare särskilt utsatta och riskerar att komma på efterkälken med avseende på konkurrenskraften.
- 4) Landsbygds kommunerna har en viktig roll i bevarandet av landsbygden och som motvikt till avfolkningen av landsbygden och geografiskt mindre gynnade områden samt för att undvika en tilltagande hydrogeologisk obalans.
- 5) Landsbygds kommunerna kan spela en central roll i att på ett bättre sätt utnyttja regionernas resurser, skydda och främja kulturella värden, traditioner och den lokala särarten. De kan också genomföra produktiva och ekonomiska initiativ som kan framhäva lokala specialiteter och samtidigt främja den ekonomiska tillväxten och sysselsättningen.
- 6) För att lösa de problem som hänger samman med de knappa resurserna inom förvaltningsstrukturerna i lokalsamhällen med liten befolkning har landsbygds kommunerna främjat former för organisation, förvaltning, partnerskap och mellankommunalt samarbete som förtjänar att stödjas och spridas med lämpliga lagstiftningsmässiga och ekonomiska instrument.
- 7) Begreppet "hållbart lokalsamhälle" ⁽⁸⁾ står i dag i centrum för en ny diskussion om de strategiska målen för lokalsamhällenas ekonomiska tillväxt och sociala utveckling och hur dessa kan uppnås på ett balanserat och hållbart sätt i landsbygds kommunerna. Detta begrepp har möjlighet att utvecklas fullt ut framför allt i landsbygds kommuner.

Yttrandet antogs enhälligt vid Regionkommitténs 67:e plenarsession den 6 december 2006.

1. Regionkommitténs ståndpunkt

1.1 Allmänna kommentarer

1.1.1 Regionkommittén noterar de svårigheter som definitionerna av *landsbygdsområde* och *landsbygds kommun* innebär eftersom de skiljer sig åt mellan olika medlemsstater. Ofta är det enda som dessa definitioner har gemensamt kontrasten med

stadsområden eller vissa objektiva kriterier som befolkningstäthet eller hur stor procentandel av den ekonomiska verksamheten som utgörs av jordbruk i ett visst område.

1.1.2 Kommittén vill åter uppmärksamma den definition som ReK föreslagit i ett tidigare yttrande ⁽⁹⁾ och som i sin tur är ett citat ur Europarådets europeiska stadga för landsbygdsområden: "Med termen landsbygdsområde avses ett inlandsområde eller ett lantligt beläget kustområde, som inbegriper mindre städer eller byar, som till största delen används för: Lantbruk, skogsbruk, vattenbruk och fiskeri". "Landsbygdens olika delar, som grundar sig på jordbruk eller annan verksamhet, formar en helhet som bör åtskiljas från stadsområdena, vilka kännetecknas av en hög befolkningstäthet och av horisontella och vertikala strukturer".

⁽⁶⁾ CdR 209/2006.

⁽⁷⁾ KOM(2006) 386 slutlig.

⁽⁸⁾ Bristol-överenskommelsen om hållbara lokalsamhällen, Bristol 12.12.2005.

⁽⁹⁾ CdR 389/96 fin.

1.1.3 Kommittén noterar att EU använder det kriterium som fastställts av OECD för landsbygdskommuner: kommuner med mindre än 150 invånare per km². Denna definition inbegriper emellertid inte stadsnära områden där befolkningstätheten är högre.

1.1.4 I föreliggande yttrande avser kommittén tolka begreppet landsbygdskommun på ett vidare sätt och inkludera även stadsnära områden med en ekonomi av landsbygdskaraktär.

1.1.5 Enligt kommissionen omfattar landsbygdsområdena cirka 90 % av EU:s territorium och 25 % av EU:s befolkning. I de nya medlemsstaterna är andelen sysselsatta inom jordbrukssektorn tre gånger högre än i de 15 gamla medlemsstaterna, och siffran är ännu högre i kandidatländerna.

1.1.6 I dessa områden är emellertid inkomsten per capita ungefär en tredjedel lägre än genomsnittet i Europa och tjänstesektorn är mindre utvecklad. Många landsbygdskommuner kännetecknas av hög strukturell arbetslöshet, låg per capita inkomst, stor avfolkning och låg utvecklingsnivå inom handelssektorn, och industrin och turistnäringen.

1.1.7 Även om landsbygdskommunerna uppvisar svagheter med avseende på BNP bör man erkänna det ekonomiska värdet i att bevara möjligheten att leva på landsbygden, möjligheterna att dra till sig investeringar och turism och initiativ för att bevara och skydda miljön i regionerna.

1.1.8 Kommittén vill understryka att EU:s landsbygdsområden är utsatta för ett stort förändringstryck: Globaliseringen och utvecklingen av avtalen inom världshandelsorganisationen kommer i praktiken att leda till en betydande och successiv minskning av stödet till jordbruket, vilket innebär att den gemensamma jordbrukspolitiken i dess nuvarande utformning kommer att bli otillräcklig.

1.1.9 Mot bakgrund av den internationella konkurrensen fruktar Regionkommittén att investeringarna kommer att föredra placeringar i områden som anses kunna ge större utdelning med avseende på ekonomisk lönsamhet. Detta innebär att man framför allt kommer att gynna områden med hög befolkningstäthet och stadsområden till nackdel för landsbygdsområden.

2. Utmaningar för landsbygdskommunerna

2.1 *Det allmänna bästa*

2.1.1 Regionkommittén anser att investeringar i landsbygdsutveckling inte enbart innebär omedelbara vinster i ekonomiskt avseende, utan att de också ger "kollektiva nyttigheter" som inte kan värderas ekonomiskt, nämligen tillvaratagande av det historiska och kulturella arvet, bevarande av landskapet, den biologiska mångfalden samt rikedomen i flora och fauna.

2.1.2 Kommittén anser i detta sammanhang att det är nödvändigt att bevara den sociala strukturen i centralorterna på landsbygden för att inte det kulturella arvet skall gå förlorat utan så att det kan ges ökat värde och överföras till nya generationer.

2.2 *Sysselsättning*

2.2.1 ReK betonar att det är mycket viktigt att främja sådant företagande som är lämpat för landsbygden och som inte på lång sikt leder till urbanisering av stadsnära områden, i syfte att förhindra avfolkning och hjälpa landsbygden att blomstra.

2.2.2 För att motverka arbetskraftens åldrande på landsbygden bör man skapa nya möjligheter och arbetstillfällen ute i regionerna för de unga så att man undviker avfolkning och utflyttning. Mot den bakgrunden är det nödvändigt att stödja utbildning, vidareutbildning och yrkesmässig specialisering på platsen samt en diversifiering av verksamhetsområdena med utgångspunkt i de lokala förutsättningarna.

2.3 *Konkurrenskraft*

2.3.1 Att förbättra konkurrenskraften i landsbygdsområden innebär enligt kommittén att man investerar i modernisering och främjande av kvalitet samtidigt som miljön och kultur- och arkitekturarvet bevaras som ett komplement till stadsutvecklingen.

2.3.2 För att landsbygdsområdena skall kunna utvecklas ekonomiskt menar kommittén att det krävs investeringar i forskning och utveckling för att kunna tillämpa ny teknik och nya processer. Samtidigt bör positiva erfarenheter spridas.

2.3.3 För att även landsbygdsområdena skall kunna bidra till uppnåendet av Lissabonmålen är det nödvändigt att främja innovation i små och medelstora företag. ReK anser att man bör investera i utrustning, maskiner och utbildning i syfte att modernisera hela produktionskedjan och uppnå multiplikatoreffekter.

2.3.4 Kommittén anser för övrigt att det finns skäl att fortsätta på den väg man slagit in på genom Leader-programmet, som har möjliggjort samarbete mellan de offentliga och privata sektorerna för utveckling på lokal nivå i landsbygdsområden.

2.3.5 Vi anser att landsbygdsområdena måste stödja det lokala näringsliv som bidrar till landsbygdsutveckling men inte på lång sikt leder till urbanisering.

2.4 *Ett diversifierat jordbruk*

2.4.1 Regionkommittén anser att det vore fördelaktigt att utveckla en mycket mer diversifierad lokal ekonomi.

2.4.2 Kommittén anser därför att det är nödvändigt att uppmuntra jordbrukarna att anpassa sina odlingssystem så att de svarar bättre mot trenderna på marknaden. Man bör också främja företagsamhet, öka dynamiken i jordbruksföretag och företag med anknytning till dem genom att utarbeta nya handelsstrategier som gör det lättare att sprida goda metoder och främja åtgärder för yrkesmässigt stöd och benchmarking.

2.4.3 Regionkommittén anser det ytterst viktigt att verka för att jordbruksföretagen får tillgång till finansieringsmedel bland annat via särskilda roterande fonder.

2.5 Livsmedelskvalitet

2.5.1 Regionkommittén anser att livsmedelskvaliteten är en viktig faktor för att skapa arbetstillfällen med tanke på den stora tillväxtpotentialen för jordbruksprodukter och bearbetade jordbruksprodukter av hög kvalitet.

2.5.2 För att jordbrukssektorn skall kunna ta till vara de utvecklingsmöjligheter som den nya tekniken erbjuder anser kommittén att det är nödvändigt att förbättra informationen om produkternas kvalitet samt att investera i kvalitetsmärkning, ekologisk odling och produktionsmetoder som respekterar miljön och djurens välfärd.

2.5.3 Kommittén konstaterar att den ekologiska odlingen är en av de mest dynamiska jordbrukssektorerna inom gemenskapen – allt fler jordbruksföretag planerar för omställning till ekologisk produktion – och att denna jordbruksform följaktligen bör uppmuntras.

2.5.4 ReK anser att man bör värna om och främja traditionell odling och dra största möjliga nytta av inkomstkällorna genom att fullt ut använda typiska lokala produktionsmetoder och marknadsföra kvalitetsprodukter.

2.5.5 Enligt kommittén kan landsbygds kommunerna spela en viktig roll för att lyfta fram typiska produkter, särskilt lokala och regionala, och främja initiativ och åtgärder som syftar till att säkerställa produkternas kvalitet och spridning på marknaden.

2.6 Informations- och kommunikationsteknik

2.6.1 Kommittén anser att den nya tekniken bör användas för att utveckla landsbygdsområdena.

2.6.2 ReK menar att ny teknik används i alltför liten utsträckning i landsbygds kommuner, och att det gäller såväl inom offentlig förvaltning som i näringslivet.

2.6.3 Kommittén konstaterar att privata aktörer inte är särskilt benägna att investera i avancerad teknik i landsbygdsområden eftersom de avskräcks av den låga befolkningstätheten som riskerar att göra investeringar föga lönsamma på kort och medellång sikt.

2.6.4 ReK anser därför att det bör formas gemenskapsriktlinjer och nationella och regionala stödinsatser för spridning av modern teknik och teknik som kan föra perifera områden närmare det övriga ekonomiska systemet.

2.6.5 Kommittén ser det därför som absolut nödvändigt att investera i ökad bredbandstäckning och ge landsbygdsbefolkningen tillgång till IT-utrustning och -material samt grundläggande IT-utbildning. ReK anser också att IT kan underlätta regional marknadsföring och nyföretagande samt försäljning av "landsbygdsprodukter" på distans.

2.7 Förnybar energi

2.7.1 Regionkommittén är medveten om att bevarandet av naturresurser, liksom förnuftig användning och återanvändning av dem, kan utgöra en viktig möjlighet för utvecklingen av landsbygdsområdena.

2.7.2 Kommittén anser mot den bakgrunden att vattenkraft, vindkraft och biomassa utgör strategiska resurser och att införandet av energiförsörjningssystem som kan vara ett alternativ till de fossila bränslena kan utgöra en möjlighet för många offentliga förvaltningar som ansvarar för förvaltning och distribution av energi, antingen som direkta förvaltare eller i partnerskap med anläggningarna.

2.7.3 Regionkommittén betonar att användning av lokala energikällor ökar landsbygds kommunernas självständighet och trygghet när det gäller energiförsörjning.

2.7.4 Kommittén understryker att det är absolut nödvändigt att på landsbygden ta vara på faktorer som kan leda till innovativa former av tillväxt med avseende på miljöskydd, användning och återutnyttjande av jordbruksavfall samt skapande av nya arbetstillfällen.

2.7.5 ReK vill rikta uppmärksamheten på de färskaste studier som visar att inte endast de traditionella alternativa bränslen som utvecklas direkt av till exempel raps eller majs kan vara lönsamma, utan också produktion av bränsle från jordbruks- och skogsavfall samt andra energigrödor. Kommittén understryker att ett optimalt utnyttjande av produktionskedjan i ekonomiskt och socialt hänseende åstadkoms där insamling, bearbetning och användning stannar på lokal nivå.

2.8 Skydd av landskap och mark

2.8.1 Regionkommittén hänvisar till Europarådets landskapskonvention, enligt vilken landsbygdens landskap utgör en grundläggande beståndsdel i EU:s naturarv.

2.8.2 Kommittén påminner om att syftet med landskapskonventionen är att främja skyddet, förvaltningen och planeringen av landskapet och att organisera samarbete på europeisk nivå på detta område för att uppnå hållbar utveckling på grundval av ett balanserat förhållande mellan sociala behov, ekonomisk verksamhet och miljö.

2.8.3 ReK vill understryka att landskapet inte bara är en del av den lokala kulturen utan utgör också en viktig ekonomisk resurs som bidrar till skapandet av arbetstillfällen eftersom de naturliga och kulturella attraktionerna kan marknadsföras genom verksamhet som bygger på en hållbar turism.

2.8.4 Kommittén vill understryka att landsbygdskommunerna har stor betydelse för bevarandet av landsbygden och spelar en stor roll för att undvika en tilltagande hydrogeologisk obalans. Det är nödvändigt att man sprider en landskapsförvaltningskultur som arbetar medvetet och förebyggande.

2.8.5 Med tanke på den ökade betydelsen av initiativ i samband med utnyttjande av landskap och miljö för att stödja landsbygdsturismen och agroturismen anser kommittén – såsom framhålls i Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande om "Turism och kultur: två krafter för tillväxt" – att kommunerna bör genomföra kampanjer för marknadsföring av regionen i syfte att stimulera hållbar turism som resurs för att stärka den regionala ekonomin på ett miljövänligt sätt.

2.8.6 ReK anser att man genom incitament bör stimulera upprustning av övergivna byggnader. De senaste decenniernas nedläggningar har lett till en avfolkning av många små centralorter. För att de skall återbefolkas och återfinna livskraften krävs en massiv upprustning av bostäder och historiska byggnader.

2.9 Tjänster av allmänt intresse på lokal nivå

2.9.1 Regionkommittén konstaterar att befolkningsminskningen i många europeiska regioner innebär att det är svårt att upprätthålla ett tillräckligt tjänsteutbud i landsbygdskommunerna. Särskilt vattenledningsnätet men också infrastrukturer för avfallsåtervinning och kollektivtrafik kräver ett tillräckligt stort antal användare. I samband med avfolkning är det troligt att efterfrågan minskar och att kostnaderna per användare ökar. För att bevara landsbygden som ett område där människor lever och arbetar måste man sträva efter genomförbara lösningar i linje med subsidiaritetsprincipen.

2.9.2 Det kan vara en framkomlig väg att etablera offentlig-privata partnerskap mellan regionala myndigheter och ekonomiska aktörer i syfte att bygga ut infrastrukturer och anslutningen till energi- och telekommunikationsnät, och därigenom öka livskvaliteten i landsbygdskommunerna.

2.9.3 Om det finns tillräckliga offentliga och sociala tjänster och närtjänster kan det leda till att nya familjer bosätter sig på landsbygden, även om de arbetar i stan. Därigenom skulle man kunna vända avfolkningen av landsbygden, som hittills har åtföljts av en successiv minskning av grundläggande tjänster som skolor, postkontor och sjukvårdsinrättningar.

2.9.4 ReK vill peka på utbildningens grundläggande roll och understryker att en nödvändig förutsättning för utvecklingen är att det finns ett mänskligt kapital av hög kvalitet, en undervärderad potential i landsbygdsområdena. Kommittén anser därför

att det är nödvändigt att behålla utbildningsstrukturerna på gymnasienivå på landsbygden och underlätta tillgången till avlägsna utbildningsinrättningar.

2.9.5 Kommittén ser det som grundläggande att utveckla barnomsorgen: Frånvaron av barnomsorg på landsbygden kan utgöra ett hinder för kvinnors inträde på arbetsmarknaden och bidra till en svag utveckling av arbetsmarknaden på landsbygden.

2.9.6 Kommittén anser att lokal kollektivtrafik är av strategisk vikt: Landsbygdsområden som betjänas av en effektiv kollektivtrafik från och till angränsande stadsområden kan motverka avfolkning och till och med stimulera en motsatt utveckling.

2.9.7 Kommittén anser att tjänster för äldre är en avgörande faktor för att få pensionärer att flytta till landsbygden där de kan hitta bättre och hälsosammare levnadsvillkor och samtidigt öka landsbygdsområdenas intäkter. Kommittén anser också att man bör stödja möjligheterna för äldre att leva i landsbygdskommuner genom utvecklingen av infrastruktur som vårdcenter, samlingslokaler och stödtjänster.

2.9.8 ReK anser att man i landsbygdskommunerna måste ta till alla nödvändiga medel för att utveckla kulturen och göra den tillgänglig.

2.10 Nya styresformer på landsbygden

2.10.1 Regionkommittén anser att det vore värdefullt med en diskussion om utvecklingen av det lokala självstyret på landsbygden.

2.10.2 Under de senaste decennierna har de lokala myndigheternas organisationsformer i många medlemsstater utvecklats för att stärka de lokala förvaltningarnas styrelsekapacitet eftersom dessa kännetecknas av små strukturer och liten befolkning. Detta har framför allt skett genom olika former av mellan-kommunala sammanslutningar. Ett sådant fenomen, som framför allt är relevant på det institutionella planet av den administrativa decentraliseringen förtjänar en fördjupad och kontinuerlig uppföljning i samarbete med de nationella sammanslutningarna av lokala myndigheter.

2.10.3 Kommittén påminner om att detta har lett till en utveckling av allt fler såväl administrativa lösningar som förvaltningslösningar som innebär sammanslutningar eller samarbete mellan kommuner. Bland dessa kan nämnas kommunsammanslutningar, grupperingar, konsortier och andra former av verksamhet i tematiska nätverk.

2.10.4 ReK konstaterar att denna typ av lösningar i vissa fall kan innebära säkerställandet av grundläggande tjänster av hög kvalitet. De nya sammanslutningarna skapar förutsättningar för att optimera resurser och tjänster som kommunerna tidigare utförde var för sig med en begränsad budget.

2.10.5 Kommittén vill peka på att det i nästan alla medlemsstater redan finns nya former av sammanslutningar som antingen är offentliga eller som har bildats i partnerskap med privata aktörer i syfte att gemensamt förvalta tjänster av allmänt intresse i samband med energi- eller vattenförsörjning, transporter, utbildning, avfallshantering, sjukvårds- och socialförvaltning, miljöskydd, eller förvaltning av idrottsanläggningar och övervakning av territoriet.

2.10.6 Kommittén noterar också att det inrättats organisationer som grundar sig på ett gemensamt utnyttjande av medel, solidaritet och mellankommunalt partnerskap som ett led i den regionala dynamiken, och uppmuntrar dessa former av (mellan-kommunalt) samarbete bland annat med hjälp av gemenskapsprogram och jämförande analyser.

3. Regionkommitténs rekommendationer

3.1 Regionkommittén anser att Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) är mycket positiv för den framtida utvecklingen i landsbygdsområden och särskilt i landsbygdskommuner, även om de ekonomiska anslagen varit mycket lägre än förväntat, och att den inte är en slutgiltig lösning för utvecklingen av politiken för landsbygdsutveckling inom EU. För att konkreta och varaktiga resultat skall uppnås uppmanar kommittén kommissionen att komplettera strategin för landsbygdsutvecklingen och EJFLU med investeringar i forskning, kultur och miljö i landsbygdsområden, verksamheter som redan stöds genom andra strukturfonder och gemenskapens politik på andra områden. Vi vill att större tonvikt läggs på ESF, utbildning och sysselsättning.

3.2 Regionkommittén rekommenderar att sammanhållningspolitikens åtgärder kompletterar de åtgärder som vidtas inom ramen för EJFLU, särskilt i fråga om tredje axeln, som rör livskvalitet och ekonomisk diversifiering, samt Leaderaxeln. Enligt kommissionen skall medlemsstaterna och regionernas säkerställa förenligheten mellan strukturfondernas åtgärder och åtgärderna inom ramen för EJFLU. Gemenskapsfinansiering samt nationell och regional finansiering bör syfta till att ekonomiska instrument tillhandahålls och insatser görs som kan bidra till kostnadstäckning och utveckling i de landsbygdskommuner som har ont om resurser och ett begränsat antal tjänstemän.

3.3 Kommittén efterlyser ökat samarbete mellan kommissionens två generaldirektorat som ansvarar för regionalpolitiken respektive jordbrukspolitiken, för att maximera resultatet av EU:s finansiella insatser för utveckling i mindre centralorter och i landsbygdsområden. Som redan diskuterats ovan räcker inte EJFLU för att lösa alla de problem som finns i landsbygdsområdena, utan det behövs insatser även från andra fonder.

3.4 Regionkommittén efterlyser ytterligare förenkling av landsbygdsfinansieringen som helhet.

3.5 Regionkommittén begär av kommissionen att olika kommunförbund skall erkännas som samtalsparter som i samverkan kan fastställa nya prioriteringar, sprida kännedom om EJFLU:s och strukturfondernas program och underlätta genomförandet av nya insatser i landsbygdsområden, däribland i EU:s periferi och glesbygdsområden.

3.6 Regionkommittén hoppas att yttrandet skall bidra till utarbetandet av en strategi för att göra landsbygdskommunerna i EU till moderna "hållbara samhällen". På EU-nivå skulle de därigenom få en välförtjänt ökad uppmärksamhet, erkänsla för den roll de spelar och stöd till sin tillväxt. En sådan strategi skulle göra det möjligt att förutom att stärka de viktigaste lokala miljövärdinstanserna och skapa välstånd genom ökad sysselsättning och större möjligheter till företagande på landsbygden, stärka landsbygdskommunernas kulturella värden, traditioner och lokala särdrag och samtidigt bevara en högre livskvalitet.

3.7 Kommittén påminner om att EU, som verkar utifrån principen om territoriell och social sammanhållning, inte kan bortse från de utmaningar som det innebär för småkommunerna att deras medborgare garanteras inkomster så att de och kommande generationer kan stanna kvar i området och få tillgång till adekvata tjänster.

3.8 ReK konstaterar att det finns en betydande skillnad i det ekonomiska välståndet också mellan olika landsbygdskommuner och anser att finansieringen måste ge maximalt mervärde för att höja livskvaliteten för invånarna på landsbygden.

3.9 Ett mer decentraliserat genomförande av Lissabonstrategin kräver att man i högre grad tar hänsyn till landsbygdsområdenas behov med sikte på en mer balanserad politik med avseende på stadsområden och lokalområden när man i framtiden utarbetar program för dessa områden ⁽¹⁰⁾.

3.10 Kommittén framhåller att tätorternas periferi i Europa utövar orimligt stor press på landsbygden. ReK önskar att det skapas balans mellan ett hållbart jordbruk och den ekonomiska dynamiken i städerna.

3.11 Regionkommittén efterfrågar instrument och former för möten och samarbete mellan små kommuner och huvudorter för att hitta gemensamma lösningar för att reglera förhållandena mellan områdena, samtidigt som man förstärker det nätverk av mindre stadsområden som utgör en viktig del av landsbygden.

3.12 Kommittén anser att det vore värdefullt att förbättra förbindelserna mellan stadsområdena och omgivande områden för att avlasta de stora centralorterna och göra det möjligt för folk att välja att bo utanför städerna, och att bidra till kommersiell distribution av produkter från landsbygdsområdena.

⁽¹⁰⁾ CdR 11/2006, s. 4.

3.13 ReK vill åter peka på behovet av en dialog över hela fältet mellan aktörer från landsbygden i samband med utarbetande, genomförande, kontroll och utvärdering av programmen. De lokala myndigheterna bör också förstärka sin roll för att kunna påverka strukturpolitiken eftersom de har de bästa möjligheterna att identifiera och bedöma problem och förväntningar i området.

3.14 Kommittén anser att landsbygdskommunerna bör delta aktivt i det organiserade partnerskapet på lokal nivå i både medlemsstater och regioner för att fastställa nationella strategiska planer och nationella program för landsbygdsutveckling. ReK anser därför att det krävs ett arbetssätt nedifrån och upp som ger alla berörda aktörer möjlighet att utöva starkt inflytande i samband med utarbetandet av planerna.

3.15 Kommittén ser gärna att man fortsätter att genomföra utbyten och vänortprojekt mellan landsbygdsområdena i de europeiska länderna. Sådana initiativ kan vara viktiga möjligheter att skaffa sig ny kunskap, utbyta väl fungerande metoder och värdefulla erfarenheter och skapa större kulturell integration. Man måste absolut främja kulturturismen på landsbygden genom att stärka de lokala invånarnas förmåga att utveckla turismen och genom att sprida information om vilka unika turistattraktioner som finns i hela EU.

3.16 Kommittén vill peka på att många av gemenskapens samarbetsprogram hittills har varit inriktade framför allt på stadsområden, och vi hoppas nu att regioner och lokala myndigheter skall främja inrättandet av fler partnerskap mellan landsbygdsområden så att fler innovativa samarbetsprojekt också skall beröra landsbygdsområdena.

3.17 Regionkommittén ser gärna att landsbygdskommunerna får utgöra mer gynnsamma försöksområden för innovativ energipolitik inriktad på förnybara energikällor och hoppas att landsbygdskommunerna erbjuder finansiering och åtgärder som ger dem möjlighet att investera i förnybar energi, framför allt

solpaneler, biomassa och vindkraftverk, i syfte att uppnå självförsörjning på energiområdet och även som ett medel för att öka landsbygdsbefolkningens inkomster.

3.18 Kommittén önskar att kommissionen inleder ett program för utbyte av bästa innovativa lösningar på olika ekonomiska områden mellan landsbygdskommunerna i EU.

3.19 Kommittén anser att gemenskapens politik inte bör införa standarder som inte går att upprätthålla när det gäller typisk lokal produktion som härrör från hantverk och småföretag.

3.20 Kommittén uppmanar EU att stödja inrättandet och utvecklingen av mikroföretag som kan lyfta fram traditionell produktion och främja jämställdheten mellan kvinnor och män inom företagen samt de ungas integrering.

3.21 Regionkommittén konstaterar att 2008 är ett år då många viktiga beslut fattas om GJP:s framtid, särskilt i samband med att resurser överförs från första till andra pelaren. Kommittén vill därför uppmana kommissionen, rådet och parlamentet att beakta landsbygdsområdenas behov vid utarbetandet av kommande förslag.

3.22 Regionkommittén uppmanar kommissionen att stödja landstingsområdena i arbetet med den relevanta politiken i deras försök att förena tillväxt och hållbarhet och utveckla en potential som skulle göra det möjligt för dem att skapa ett eget utvecklingssystem så att de inte enbart går i släptåg efter stadsområdena.

3.23 Kommittén hoppas att landsbygdsområdenas framtid fullt ut beaktas i de pågående diskussionerna om utarbetandet av en regional agenda för unionen, bland annat genom en sakinriktad diskussion om partnerskapet mellan landsbygdsområden och stadsområden, i vilken man beaktar de mindre städernas jämviktsskapande roll.

Bryssel den 6 december 2006.

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet:

**Genomförandet av Haagprogrammet: framtida utveckling"
"Utvärdering av EU:s politik för frihet, säkerhet och rättvisa"
"Rapport om genomförandet av Haagprogrammet 2005"**

(2007/C 57/05)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet av den 28 juni 2006 "Genomförandet av Haagprogrammet: framtida utveckling", (KOM(2006) 331),

meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet av den 28 juni 2006 "Utvärdering av EU:s politik för frihet, säkerhet och rättvisa", (KOM(2006) 332),

meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet av den 28 juni 2006 "Rapport om genomförandet av Haagprogrammet 2005", (KOM(2006) 333),

kommissionens beslut av den 28 juni 2006 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i ärendet.

presidiets beslut av den 25 april 2006 att ge utskottet för konstitutionella frågor, EU:s styresformer och ett område med frihet, säkerhet och rättvisa i uppdrag att utarbeta ett yttrande om frågan,

meddelande från kommissionen till rådet och Europaparlamentet: Haagprogrammet: Tio prioriteringar för de kommande fem åren – Partnerskapet för förnyelse i EU när det gäller frihet, säkerhet och rättvisa, (KOM(2005) 184),

kommitténs yttrande av den 16 februari 2006 om förslag och åtgärder på området för frihet, säkerhet och rättvisa, CdR 122/2005 (¹),

det utkast till yttrande (CdR 234/2006) som antogs av utskottet för konstitutionella frågor, EU:s styresformer och ett område med frihet, säkerhet och rättvisa den 17 oktober 2006 (föredragande: **Ivo Opstelten**, borgmästare i Rotterdam),

och av följande skäl:

1. Kommande års resultat på området för frihet, säkerhet och rättvisa kommer att vara avgörande för medborgarnas värdering av Europeiska unionens mervärde.
2. Lokala och regionala myndigheter har befogenheter när det gäller att upprätthålla ordning och säkerhet. Därför har deras deltagande stor betydelse för hur *effektiv* Europeiska unionens politik blir.
3. Politiken beträffande frihet, säkerhet och rättvisa har utvecklats och "mognat", vilket skapar goda förutsättningar för förbättrad samordning med de lokala och regionala myndigheterna.

Mot bakgrund av ovanstående antog Regionkommittén vid sin 67:e plenarsession den 6–7 december 2006 (sammanträdet den 6 december) följande yttrande:

1. Regionkommitténs ståndpunkt

1.1 Regionkommittén anser att de lokala och regionala myndigheterna spelar en viktig roll på området för frihet, säkerhet och rättvisa. I ett tidigare yttrande (CdR 122/2005) har Regionkommittén framfört konkreta rekommendationer som syftar till att göra EU-politiken på området effektivare genom att de lokala och regionala myndigheternas erfarenheter beaktas i större utsträckning under förberedelserna, genomförandet och utvärderingen.

1.2 Regionkommittén sätter stort värde på kommissionens insatser på området för frihet, säkerhet och rättvisa. I föreliggande meddelanden uppvisar kommissionen både ambition och

mod i strävan att uppnå målsättningarna. Kommittén är emellertid bekymrad över de stora skillnaderna i medlemsstaternas sätt att hantera genomförandet av åtgärderna i Haagprogrammet.

1.3 Med tanke på den komplexa karaktär som präglar dessa politikområden och de snäva tidsramarna för utarbetandet av meddelandena har kommittén förståelse för att det är svårt att på ett mer direkt sätt göra de lokala och regionala myndigheterna delaktiga i arbetet. Trots det beklagar kommittén att kommissionens avsikt att på kort sikt *utveckla en arbetsmetod som ligger i linje med kommitténs rekommendationer* inte återfinns i föreliggande meddelanden.

(¹) EUT C 192, 16.8.2006.

1.4 Regionkommittén utgår från att en sådan arbetsmetod *ändå* kan utvecklas och kommer att utvecklas, bland annat med utgångspunkt i den diskussion som kommissionen hänvisar till i sina slutsatser i meddelande KOM(2006) 331.

1.5 Kommittén instämmer i valet av politikområden, som man under Haagprogrammets löptid bör undersöka närmare. Kommittén värdesätter kommissionens ansatser att med hjälp av rättsliga medel som utgår från gällande EU-fördrag rationalisera och påskynda beslutsprocessen i så stor utsträckning som möjligt.

1.6 Regionkommittén beklagar att det för närvarande inte finns tillräckligt stöd för att på kort sikt faktiskt utforma en bättre strategi.

1.7 Kommittén delar kommissionens åsikt att det är nödvändigt att förbättra övervaknings- och utvärderingsmekanismerna. Kommissionens förslag ligger i linje med kommitténs rekommendationer. Det är ett steg i rätt riktning mot ett mer systematiskt, strukturerat och integrerat tillvägagångssätt, som i sin tur kan leda till en tydligare, konkretare och mer genomförbar politik. Genom att bygga vidare på de nationella, regionala och lokala myndigheternas kunskap och erfarenheter kan man utveckla en samordnad och inriktad serie indikatorer som kan ge värdefull information och utnyttjas för att undvika dubbelarbete.

1.8 Regionkommittén vill anstränga sig för att säkerställa ett nära samarbete med de lokala och regionala myndigheterna i samband med utformningen och genomförandet av utvärderingarna. Kommittén stöder förslaget att med avseende på utvärderingsrapporternas kvalitet och effektivitet även inom EU-institutionerna utse kontaktpersoner för dialogen med kommissionen.

1.9 Kommittén betonar vikten av grundliga strategiska politiska utvärderingar av några områden inom politiken. Kommittén förväntar sig i detta sammanhang att större tonvikt läggs på följderna för genomförandet på lokal och regional nivå.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Regionkommittén efterlyser större klarhet i samarbetet mellan EU-institutionerna och de lokala och regionala myndigheterna på området för frihet, säkerhet och rättvisa.

2.2 Kommittén skulle gärna se att det inom kort gjordes klart på vilket sätt de tidigare förslagen har beaktats i utarbetandet av föreliggande meddelanden.

2.3 Kommittén rekommenderar att Europeiska kommissionen, rådet och Europaparlamentet snarast på kort sikt söker genomförbara och fungerande lösningar för att komma till rätta med de brister som kunnat konstateras i genomförandet på nationell nivå av de åtgärder som anges i avsnitt VI i EU-fördraget.

2.4 I linje med sitt tidigare yttrande efterlyser kommittén ett mer direkt deltagande från de lokala och regionala myndigheternas sida i utarbetandet av den årliga resultattavlan, exempelvis i form av hearingar med expertgrupper. Det räcker inte att intressera sig för genomförandet i teorin. Uppmärksamhet måste också riktas mot följderna i praktiken, som har nära kopplingar till utvecklingen av övervaknings- och utvärderingsinstrument.

2.5 Av utvärderingen framgår att kampen mot olaglig invandring endast i begränsad utsträckning har givit resultat. Därför måste EU vara fast besluten i sin strävan att utforma en gemensam invandringspolitik för att komma till rätta med problemet med olaglig invandring.

2.6 Regionkommittén skulle gärna se att man på kort sikt utarbetar en rad gemensamma grundprinciper som kan ligga till grund för sammanhängande EU-bestämmelser på integrationsområdet i form av en praktisk "verktygslåda" för regionala och lokala myndigheter i syfte att göra integrationsprocessen mer professionell.

2.7 Regionkommittén föreslår i linje med sitt tidigare yttrande att åtgärder vidtas för att säkerställa att integrationsprocessen även på lokal nivå på ett genomskådligt sätt införlivas i en rad områden inom den offentliga politiken.

2.8 Regionkommittén insisterar på att de lokala och regionala myndigheterna skall delta i utarbetandet av ett lagstiftningsförslag om införande av ett varnings- och informationsnätverk beträffande bristfällig infrastruktur.

2.9 Regionkommittén rekommenderar att man ger större utrymme för direkt samråd med lokala och regionala myndigheter, icke-statliga organisationer, näringslivet, osv. i samband med diskussionen om hur man (i högre grad) kan uppfylla medborgarnas förväntningar på EU-politiken på området frihet, säkerhet och rättvisa och göra politiken effektivare.

2.10 Kommittén rekommenderar kommissionen att göra sitt yttersta för att inrikta de föreslagna övervaknings- och utvärderingsinstrumenten på det praktiska genomförandet och undvika att de blir alltför byråkratiska.

2.11 Regionkommittén anser att det är av största vikt att de lokala och regionala myndigheternas kunskap och erfarenheter får spela en central roll när åtgärder vidtas för att förverkliga ambitioner när det gäller spridning av information till alla berörda parter.

2.12 Regionkommittén anmodar kommissionen att beakta kommitténs tidigare rekommendationer i samband med genomförandet av förslagen om nationella rapporteringsmekanismer. I de nationella rapporterna bör uttryckligen framgå på vilket sätt de lokala och regionala myndigheterna har gjorts delaktiga i genomförandet av politiken. Det räcker inte att konstatera att samråd har förts mer eller mindre regelbundet.

Bryssel den 6 december 2006.

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Tillväxt- och sysselsättningsstrategin och reformen av den europeiska sammanhållningspolitiken – Fjärde framstegsrapporten om sammanhållningen"

(2007/C 57/06)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

"Meddelande från kommissionen: Tillväxt- och sysselsättningsstrategin och reformen av den europeiska sammanhållningspolitiken – Fjärde framstegsrapporten om sammanhållningen", KOM(2006) 281, SEK(2006) 726,

kommissionens beslut av den 17 maj 2005 att rådfråga Regionkommittén i detta ärende, i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget,

ordförandens beslut av den 23 juni 2006 att ge utskottet för territoriell sammanhållningspolitik i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

Regionkommitténs yttrande om "Tredje rapporten om ekonomisk och social sammanhållning" (CdR 120/2004 fin),

slutsatserna från det informella rådsmötet om hållbara samhällen, Bristol, den 6–7 december 2005,

kommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet och rådet: Bygga en gemensam framtid – Politiska utmaningar och budgetmedel i ett utvidgat EU 2007–2013", KOM(2004) 101 slutlig, (CdR 162/2004 fin) ⁽¹⁾,

kommitténs yttrande om "Förslag till rådets förordning om allmänna bestämmelser för Europeiska regionala utvecklingsfonden, Europeiska socialfonden och Sammanhållningsfonden" (CdR 232/2004 fin), KOM(2004) 492 slutlig – 2004/0163 (AVC), (CdR 232/2004 fin) ⁽²⁾,

kommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen: En sammanhållningspolitik för att stödja tillväxt och sysselsättning – Gemenskapens strategiska riktlinjer för perioden 2007–2013", KOM(2005) 299 slutlig, (CdR 40/2005 fin),

kommitténs yttrande om "Meddelande från kommissionen: Tredje framstegsrapporten om sammanhållningen – Mot nytt partnerskap för tillväxt, sysselsättning och sammanhållning", KOM(2005) 192 slutlig, (CdR 141/2005 fin),

det utkast till yttrande (CdR 249/2006) som antogs av utskottet för territoriell sammanhållningspolitik den 19 oktober 2006 (föredragande: **William John Williams (UK-UEN-AE)**, ledamot av Isle of Anglesey Council),

och av följande skäl: Regionalpolitiken syftar till att minska skillnaderna mellan regionerna, vilket föreskrivs i artikel 158 i fördraget.

Yttrandet antogs vid Regionkommitténs 67:e plenarsession den 6–7 december 2006 (sammanträdet den 6 december).

1. Ekonomiska och sociala skillnader i ett utvidgat EU

1.1 Regionkommittén konstaterar att även om tillväxttakten har varit svagare inom EU under 2005 så har konvergensprogrammen gagnat de berörda regionerna vad gäller hävstångseffekt och additionalitet.

1.2 Kommittén välkomnar därför slutsatsen i meddelandet att de befintliga skillnaderna inom EU pekar på att unionen behöver en regionalpolitik för hela unionen som främjar tillväxt och en minskning av dessa skillnader.

1.3 ReK vill betona att sammanhållningspolitiken spelar en viktig roll i alla EU:s regioner mot bakgrund av den betydelse som EU:s flerårsplanering av strukturfonderna har för att behålla den planerade offentliga investeringsnivån under perioder av

ekonomisk nedgång i medlemsstaterna. Dessutom medför finansiering från EU:s sida en stabil planeringsprocess, stimulans utifrån och hävstångseffekter, vilka är nödvändiga faktorer för en hållbar regional utveckling.

1.4 Regionkommittén välkomnar att det i de slutgiltiga förordningarna ges möjlighet till privata bidrag till samfinansiering av strukturfondernas kostnader i syfte att undvika alltför stor belastning på regionala och lokala budgetar.

2. EU:s sammanhållningspolitik på senare tid

2.1 Kommittén ser positivt på kommissionens genomförande av budgeten för 2005.

⁽¹⁾ EUT C 164, 5.7.2005, s. 4.

⁽²⁾ EUT C 231, 20.9.2005, s. 1.

2.2 Vi stöder det mer strategiska sätt som kommissionen gått tillväga på i enlighet med gemenskapens strategiska riktlinjer.

2.3 Utarbetandet av nationella strategiska referensramar och operativa program bör genomföras i enlighet med partnerskapsmodellen så som den definieras i den allmänna förordningen om strukturfonderna. Partnerskapsprincipen är nödvändig för att sammanhållningspolitiken skall kunna genomföras effektivt och framgångsrikt.

2.4 Vi vill påminna om hur viktigt det är att både den regionala och den lokala nivån engageras i utarbetandet av de nationella strategiska referensramarna och de operativa programmen. Denna process bör ske enligt sammanhållningspolitikens goda principer för flernivåstyrelse och involvera såväl lokala och regionala myndigheter som ekonomiska och sociala aktörer.

2.5 Regionkommittén anser att man för att kunna ta itu med de betydande skillnaderna i tillväxttakt mellan olika regioner måste ägna större uppmärksamhet åt det nya målet för gränsöverskridande samarbete i rapporten, och betonar det mervärde som ett utbyte av goda arbetsmetoder mellan framgångsrika och mindre framgångsrika regioner kan ha för EU:s sammanhållningspolitik i dess helhet.

2.6 ReK oroar sig fortfarande för att målet om de 24 miljoner nya jobb som krävs för att sysselsättningsgraden i EU i enlighet med Lissabonagendan skall uppgå till 70 % inte kommer att kunna uppnås såvida inte medlemsstaterna gör en kraftanstrengning för att öka sysselsättningen.

2.7 Sammanhållningspolitiken bör leda till ökad tillväxt och sysselsättning genom öronmärkning av medel. Kommittén välkomnar den definitiva, fullständiga förteckning som ger utrymme för ett bredare spektrum av grundåtgärder när det gäller exempelvis transport, telekommunikationer och social integration. Dessa är viktiga områden för de lokala och regionala myndigheterna vars viktigaste uppgift är att minska skillnaderna mellan regionerna.

2.8 ReK noterar att öronmärkningen kommer att innebära avsevärda förändringar för alla de regioner i EU-15-länderna där den är obligatorisk. Öronmärkningen måste ta hänsyn till de mer specifika behov och situationer som uppstår i EU:s regioner.

2.9 Kommittén är fast övertygad om att de tillväxt- och sysselsättningsstrategier som finansieras med hjälp av strukturfonderna behöver utformas med större inflytande från lokala

och regionala myndigheter. För att de nationella reformprogrammen och den nya generationen sammanhållningsprogram för perioden 2007–2013 skall kunna utarbetas framgångsrikt krävs en god samordning mellan medlemsstaterna och den lokala och regionala nivån.

2.10 ReK framhåller den strategi i den årliga rapporten om Lissabonstrategin som syftar till att utveckla starkare och systematiska samordningsmekanismer mellan dem som ansvarar för de nationella reformprogrammen och dem som utarbetar sammanhållningsprogrammen för 2007–2013.

2.11 Vi vill betona att de lokala och regionala myndigheterna i hög grad kan bidra till Lissabonprocessen genom sina utbildnings- och kompetensutvecklingsstrategier, mot bakgrund av att höjda kompetensnivåer är en viktig del av den ekonomiska utvecklingen.

2.12 Vi är medvetna om de fördelar i fråga om hävstångseffekter och effektivitet som EU-medel för regionala syften parallellt med inhemska medel kan ge, men uppmanar kommissionen att trots den nya definitionen av additionalitet se till att strukturfonderna förblir tillgängliga på lokal och regional nivå.

2.13 Regionkommittén välkomnar kommissionens och Europeiska investeringsbankens gemensamma initiativ för att främja innovation och hållbarhet i regionalpolitiken, inklusive mer innovativa former av finansieringssystem i regionerna, till exempel Jessica (gemensamt europeiskt stöd till hållbara investeringar i stadsområden) och Jeremie (gemensamma europeiska resurser för mikroföretag till medelstora företag).

2.14 Vi anser att de lokala och regionala myndigheterna tillsammans med kommissionen skall definiera behoven och sätta upp målen för ytterligare kapacitetsuppbyggnad på lokal och regional nivå med hänsyn tagen till de framsteg som gjorts i tidigare program.

2.15 Kommittén betonar det viktiga inbördes förhållande som råder mellan tätorter och landsbygdsområden i unionen, och oroar sig för den fortsatta bristen på samverkan och avgränsning mellan de strukturella program, program för landsbygdsutvecklingen och fiskeriprogram för perioden 2007–2013 som håller på att utarbetas.

2.16 I egenskap av det organ som representerar de lokala och regionala styresnivåerna ser Regionkommittén fram emot en konstruktiv dialog med kommissionen om den fjärde sammanhållningsrapporten, som väntas till våren 2007.

Bryssel den 6 december 2006.

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén "Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén och Regionkommittén: En färdplan för jämställdhet 2006-2010"

(2007/C 57/07)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

"Meddelande från kommissionen till rådet, Europaparlamentet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén: *En färdplan för jämställdhet 2006–2010*" (KOM(2006) 92 slutlig),

Europeiska kommissionens beslut av den 1 mars att i enlighet med artikel 265 i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i detta ärende,

presidiets beslut av den 25 april 2006 att ge utskottet för ekonomisk politik och socialpolitik i uppdrag att utarbeta yttrandet i ärendet,

Regionkommitténs yttrande om "Kvinnor och fattigdom i EU" (CdR 151/2005 fin),

Regionkommitténs yttrande om "Moderniserade sociala trygghetssystem för fler och bättre arbeten – en heltäckande strategi för att göra det lönsamt att arbeta" (CdR 94/2004 fin),

Regionkommitténs yttrande om "Förslag till rådets direktiv om genomförande av principen om likabehandling av kvinnor och män när det gäller tillgång till och tillhandahållande av varor och tjänster" (CdR 19/2004),

Regionkommitténs yttrande om "Utarbetandet av en stadga om grundläggande rättigheter i EU" (CdR 327/1999 fin),

Europeiska kommissionen uttalade önskan att främja jämställdheten på basis av färdplanen för jämställdhet och ReK:s avsikt att ge konkret innebörd åt denna färdplans värden och mål, samt det faktum att 2007 har utnämnts till europeiska året för lika möjligheter för alla,

det utkast till yttrande (CdR 138/2006) rév. 2 som antogs av ECOS-utskottet den 20 oktober 2006 (föredragande: **Claudette Abela Baldacchino**, biträdande borgmästare, kommunfullmäktige i Qrendi, MT-PSE).

Vid sin 67:e plenarsession den 6–7 december 2006 (sammanträdet den 6 december) antog Regionkommittén enhälligt följande yttrande:

1. Regionkommitténs ståndpunkter

Regionkommitténs mål

Regionkommitténs prioriteringar

1.1 För Regionkommittén är frågan om jämställdhet en av de främsta prioriteringarna för 2006. Lanseringen av en färdplan för jämställdhet mellan könen berör kärnan i den europeiska sociala modellen. Att främja lika möjligheter och bekämpa alla former av diskriminering är några av ReK:s viktigaste politiska prioriteringar.

1.2 Det bör nu komma konkreta förslag om hur jämställdhet skall skapas och särskilt hur kvinnornas situation i medlemsstaterna skall förbättras, i synnerhet med tanke på att 2007 är Europeiska året för lika möjligheter för alla. Det anges flera mål och syften både i den jämställdhetspakt som flera medlemsstaters regeringar har enats om och i färdplanen för jämställdhet, men nu behövs skyndsamt konkreta förslag om hur denna politik skall genomföras. Åtgärderna bör dock vara av bestående karaktär och ha varaktiga effekter, och utformas för en längre tidsperiod med avseende på färdplanen för jämställdhet 2006–2010.

1.3 Jämställdhet mellan könen måste allmänt uppfattas som en önskvärd målsättning för de medborgare som utnyttjar de lokala och regionala myndigheternas tjänsteutbud och en central politisk pelare för regeringar och politiker oberoende av politisk övertygelse. De regionala och lokala myndigheterna har en central roll i detta avseende, eftersom de befinner sig närmast medborgarna och de frågor som berör dessa. De måste därför bidra genom att föregå med gott exempel när det gäller icke-diskriminering, särskilt i deras funktion som viktiga arbetsgivare i EU och som viktiga leverantörer av tjänster som har direkt betydelse för jämställdheten (se nedan).

1.4 Lokala och regionala myndigheter bör alltså vara pådrivande och ge stöd och hjälp. Deras främsta målsättning är att skapa jämvikt mellan könen. Därför måste alla som behöver ges de förutsättningar som krävs för att stärka deras ställning i samhället och få tillträde till arbetsmarknaden.

1.5 För detta ändamål måste ReK se till att det finns ett politiskt åtagande att

1. Decentralisera målsättningarna i färdplanen

2. Skapa möjligheter för att kombinera arbetsliv och familjeansvar
3. Få till stånd en heltäckande rättslig ram som respekteras
4. Skapa jämställdhet i beslutsfattande organ
5. Förändra kulturella normer och skapa jämställdhet

Regionkommittén, och de lokala och regionala myndigheter som kommittén företräder, är beredda att göra vad de kan för att förverkliga dessa mål genom konkreta insatser, inför Europeiska året för lika möjligheter för alla 2007. Åtgärderna bör dock vara av bestående karaktär och ha varaktiga effekter, och utformas för en längre tidsperiod med avseende på färdplanen för jämställdhet 2006–2010.

Allmänna kommentarer till färdplanens sex prioriteringar

1.6 ReK välkomnar Europeiska kommissionens initiativ att lansera en ny färdplan för jämställdhet mellan könen. Initiativet följer på en rad andra dokument där de allmänna målen för en europeisk jämställdhetspolitik anges. I ett tidigare yttrande ⁽¹⁾ har kommittén efterlyst en enhetlig och heltäckande strategi för att komma till rätta med könsdiskriminering i Europeiska unionen. Jämställdhet mellan könen är en grundläggande rättighet och ett gemensamt värde som inte kan göras till föremål för vare sig förhandlingar eller restriktioner. Det kräver dock att konkreta politiska insatser görs på alla förvaltningsnivåer.

1.7 Det är en allmän uppfattning inom EU-institutionerna att EU-projektets framgång beror på i vilken utsträckning EU och dess institutioner tar hänsyn till de problem som medborgarna på gräsrotsnivå har. Därför kommer färdplanens framgång i stor utsträckning att bero på EU-institutionernas möjligheter att dra nytta av sakkunskap och resurser inom lokala och regionala förvaltningar i samband med färdplanens genomförande. Det finns en mängd goda exempel på framgångsrikt arbete för jämställdhet på lokal och regional nivå som skulle vara värdefulla att sprida. Denna aspekt saknas i den befintliga färdplansstrategin.

Förbättrad samhällsstyrning för att skapa jämställdhet

1.8 ReK ställer sig positiv till målsättningen i färdplanen att stödja det europeiska jämställdhetsinstitutet. ReK skulle vilja ta del i debatten om exakt vilket mandat detta nya organ skall ges och om hur det skall omsätta de allmänna policymålen i konkret handling. Regionkommittén påpekar att det behövs tillförlitliga och jämförbara vetenskapliga uppgifter om jämställdhetssituationen på olika förvaltningsnivåer. ReK anser att det europeiska jämställdhetsinstitutet kommer att utgöra ett viktigt verktyg för att skapa nätverk för insamling och utbyte av sådana uppgifter. Kommittén anser också att detta institut har en annan viktig funktion, nämligen att bevaka politik och praxis för jämställdhetsutbildning i EU och lägga fram rekommendationer och förslag till förbättringar.

⁽¹⁾ CdR 151/2005 fin, yttrande om "Kvinnor och fattigdom i EU".

1.9 ReK understryker att man vid dessa satsningar måste lägga stark tonvikt på medverkan från den lokala och regionala nivån. Om man vill maximera institutets genomslagskraft är det mycket viktigt att man har uppsikt över utvecklingstendenser på de nivåer som är närmast medborgarna och genomför utbyte av bästa praxis. Jämställdhetsinstitutet bör undersöka hur dess verksamhet kan decentraliseras, och det bör ges de medel som krävs för detta.

1.10 En annan central aspekt när det gäller att förbättra jämställdhetspolitiken på EU-nivå är förbättrade styresformer i EU-institutioner med verksamhet på detta område. Detta rör särskilt förbättrad samordning mellan olika enheter inom kommissionen, så att ett jämställdhetsperspektiv kan integreras i alla politikområden. Det krävs också att både tjänstemän och lärare på alla nivåer får bättre utbildning, så att de får upp ögonen för jämställdhetsfrågorna. Detta bör omfatta språkbruket i alla dokument, särskilt när det gäller kvinnor i minoritetsställning i riktning mot en mer könsneutral hållning.

Decentralisera målsättningarna i färdplanen

1.11 Man bör överväga en omprövning av rangordningen av de prioriterade områden som kommissionen har fastställt. För att kunna komma till rätta med de uppenbara skillnader i deltagande mellan män och kvinnor som fortfarande präglar beslutsfattande och det politiska livet mer generellt är det viktigt att man inom ramen för en effektiv färdplan fokuserar både på ekonomisk jämställdhet och social jämlikhet. Runtom i Europa växer insikten att jämställdhet mellan könen är av avgörande betydelse för Europas ekonomiska välstånd, samtidigt som jämställdhet är en viktig principiell fråga. Trots att t.ex. Europa i dag har en levnadsstandard som står som förebild för resten av världen har det ekonomiska välståndet inte överallt i EU medfört jämställdhet eller ökat välstånd för kvinnor. Därför är det viktigt att betona att ekonomiskt välstånd inte automatiskt resulterar i jämställdhet mellan könen. En rak och direkt väg samt lämpliga medel är en förutsättning för att Europa skall kunna uppnå sitt slutmål, nämligen jämställdhet mellan könen.

1.12 De lokala och regionala myndigheterna, som är de instanser som är närmast medborgarna och ansvariga för större delen av de viktiga sociala, utbildningsmässiga och ekonomiska aspekterna av medborgarnas dagliga liv, har förmågan att omsätta färdplanens inneboende värden och strukturer i verkligheten. Det inser också kommissionen, som uttalar sitt stöd för "Europeiska stadgan för jämställdhet mellan män och kvinnor" som utarbetats av CEMR inom ramen för Europeiska kommissionens femte handlingsprogram. Färdplanens värden måste utvecklas till en naturlig del av den politik som tillämpas på lokal och regional nivå. På denna förvaltningsnivå finns de bästa möjligheterna att bryta stereotypa könsrollsmönster inom utbildning, vidareutbildning och kultur och uppnå förbättrad samhällsstyrning för att skapa jämställdhet. Dessutom kan processen övervakas på ett effektivt sätt på den nivån.

1.13 Institutionerna inom EU och på nationell, regional och lokal nivå tenderar att diskutera könsrelaterade frågor enbart i siffror. Även om tillförlitlig och jämförbar statistik är användbar och nödvändig för att förstå dagens situation, föreligger en risk för att statistiken används för att rättfärdiga en politik som bara förändrar läget på ytan. Därför måste man se till att statistiken ges en riktig tolkning, så att den kan omsättas i lämpliga konkreta åtgärder. Med hjälp av statistik som är uppdelad efter kön kan man bättre utvärdera uppgifterna och det genomslag – eller brist därpå – som jämställdhetspolitiken i EU och på lokal och regional nivå får.

Skapa möjligheter för att kombinera arbetsliv och familjeansvar

1.14 Det förefaller även vara på lokal och regional nivå som nya anslag och andra initiativ kan utnyttjas effektivt till att tillämpa de värderingar och bygga upp de strukturer som krävs för att förverkliga färdplanen. Utformning av "sociala samhällsplaner" skulle kunna utgöra ett instrument som de lokala och regionala myndigheterna kan använda för att bedöma lokala behov och, baserat på vetenskaplig forskning, hantera de behov som finns hos missgynnade grupper.

1.15 För att uppnå Lissabonmålen krävs givetvis medverkan från båda könen, inte minst från kvinnor. Detta förutsätter att kvinnor kan yrkesarbeta, att män tar större del av familjeansvaret och att båda könen har möjlighet att kombinera arbets- och familjeliv, något som sannolikt kommer att få avgörande betydelse för den framtida demografiska utvecklingen i EU.

1.16 En avgörande aspekt för att uppnå detta är effektiva åtgärder som syftar till att uppmuntra männen att ta del av familjeansvaret för att fördelningen skall bli mer balanserad samt att skapa bättre och mer omfattande barnomsorg till rimliga kostnader för dem som behöver utnyttja den. Många EU-länder måste satsa mer på att uppnå Barcelonamålen från 2002 på detta område, och de bör ha ett nära samarbete med de lokala och regionala myndigheterna för att uppnå målen.

1.17 Värdet av de långsiktiga politiska målen är avhängigt av om det utformas en konkret politik som ges tillräckliga anslag och som bygger på att alla medborgare i en gemenskap värdesätts och gynnas. Dessutom bör man främja och uppmuntra nya initiativ som som bidrar till att undanröja könsstereotyper i arbetslivet, privatlivet och politiken.

1.18 ReK anser att det grundläggande är att se till att det finns konkreta möjligheter att förverkliga jämställdheten. Existensen av möjligheter kommer slutligen att få en avgörande betydelse. Marknaden är intresserad av vinst och prissättningsstrategier men också av kvaliteten på de tjänster

som tillhandahålls. Jämställdhet kan uppnås endast om grundläggande tjänster av god kvalitet finns tillgängliga för alla medborgare. Man måste inom ramen för EU:s socialpolitiska agenda ta hänsyn till dessa aspekter.

Få till stånd en heltäckande rättslig ram som respekteras

1.19 Det är nu flera decennier sedan EU lagstiftade om lika löner. Än i dag har vi långt ifrån uppnått målet om jämställdhet (?). Det måste finnas ett starkt politiskt åtagande från EU-institutionernas sida att driva igenom redan befintlig lagstiftning, även om det innebär att väcka talan inför domstol mot medlemsstater som ignorerar gällande och framtida lagstiftning. EU måste beakta de aktuella omständigheterna och sträva efter att uppnå ett starkt engagemang från medlemsstaternas sida för jämställdhet. Jämställdheten måste bli en verklig prioritering i samtliga medlemsstater. Detta skulle även stärka EU:s ställning när jämställdhetsfrågor behandlas i olika internationella forum.

1.20 Samma sak gäller det trängande behovet av att förstärka insatserna mot människosmuggling. De regionala och lokala myndigheterna måste få stöd i kampen mot de allvarliga problemen med människosmuggling och ekonomiskt utnyttjande av dem som invandrat illegalt. Människosmuggling har blivit ett mycket stort problem som snabbt måste uppmärksammas. Man måste också se till att olagliga invandrare i förvaring, särskilt kvinnor och barn, behandlas värdigt och med respekt för deras rättigheter. Regionkommittén kommer att sätta upp som mål att arbeta för att uppmuntra och öka samarbetet mellan ledamöterna i kampen mot dessa missbruk. Detta kommer att öka effektiviteten i EU samarbetet mot dessa svåra brott som orsakar stort lidande och stora svårigheter och som är en kränkning av mänsklig värdighet. Det kommer också att utgöra en stark bas för internationellt samarbete på alla styresnivåer, något som bör öka.

1.21 Könsrelaterat våld handlar i första hand om mäns våld mot kvinnor. Det är ett allvarligt samhällsproblem och ett hot mot kvinnors och barns hälsa, välbefinnande och liv. Det är ett brott mot den grundläggande rätten till eget liv, säkerhet, frihet, värdighet samt fysisk och emotionell integritet. Den viktigaste förebyggande insatsen är att sprida kunskap och arbeta aktivt med värderingar och attityder. Genom att arbeta aktivt för ökad jämställdhet kan vi skapa samhällen där flickor och pojkar har samma förutsättningar och rättigheter, ett samhälle där flickor och kvinnor inte utsätts för mäns våld. Lokala och regionala myndigheter, som finns närmast medborgarna, har ett stort ansvar för dessa frågor men också många erfarenheter, goda exempel och program som riktar sig till både brottsoffer och gärningsmän.

(?) Gurmai, Z. (2006), Roadmap has no fast lane, PSE-utlåtande.

Att skapa jämställdhet i beslutsfattande organ

1.22 För att uppnå verklig jämställdhet måste problemet med kvinnors underrepresentation i politiska och ekonomiska beslutsorgan lösas. De lokala och regionala myndigheterna har en viktig roll här, eftersom jämställd medverkan i det politiska och ekonomiska livet bör konstrueras nedifrån-och-upp. Mot denna bakgrund föreslår ReK att man bör diskutera idén om ett kvoteringsystem på olika förvaltningsnivåer. Kvotering kan emellertid inte på egen hand lösa problemen med ojämlikhet och diskriminering, men den kan utgöra ett inslag i en bredare och mer integrerad strategi för att bryta upp de befintliga strukturer som innebär att kvinnor i nuläget utestängs från beslutsprocessen.

1.23 Eftersom nästa år har förklarats som "Europeiska året för lika möjligheter för alla" känner ReK sig föränlaten att påminna medlemsstaterna om skyldigheten att skapa jämn könsfördelning i de nationella delegationerna i ReK.

1.24 De politiska grupperna inom ReK uppmuntras att ta aktiv del i jämställdhetsdebatten. Som ett led i kommitténs engagemang för året för lika möjligheter för alla bör kommittén utarbeta en strategi för hur den kommer att arbeta med nationella delegationer och politiska grupper i syfte att ta itu med jämställdhetsproblematiken inom ReK.

1.25 ReK bör också åta sig att via sina utskott se till att kommande ReK-yttranden grundas på lika stora bidrag från och deltagande av kvinnor och män, samt sträva efter att uppnå jämn könsfördelning i alla delar av ReK:s verksamhet.

Att förändra kulturella normer och skapa jämställdhet på ett könsneutralt sätt

1.26 Lokala och regionala myndigheter i medlemsstaterna och utanför EU är visserligen av varierande storlek och har inriktats vid olika datum, men de har ändå samma uppdrag och syfte. Framför allt fungerar de som katalysatorer för förändring i och med sin kännedom om lokala och regionala behov och sina möjligheter att anpassa tjänsteutbudet till de behov som finns i syfte att öka välbefindandet i det egna lokalområdet.

1.27 En av de stora utmaningarna är att föra en debatt som är öppen för alla medborgare, eftersom denna fråga berör både män och kvinnor, och att vidta konkreta åtgärder för ökad jämställdhet.

1.28 De lokala och regionala myndigheterna bör å sin sida bidra till jämställdhetsarbetet genom projekt i skolorna som finansieras antingen av dem själva eller via EU-fonder. Projekten bör rikta sig till grundskolan och bland annat visa på framgångsrika exempel i olika länder.

1.29 Politiska myndigheter på alla nivåer har möjligheter att förändra den debatt som dominerar och därmed de kulturella

normerna. Det kan uppnås genom att man tillämpar strategier som riktar sig till medborgarna via utbildningsinstanser, arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer, nationella och internationella institutioner och framför allt medier för att på ett effektivt sätt kunna förverkliga jämställdhetsmålet. För de lokala och regionala institutionerna, men även för nationella institutioner och EU-institutioner, innebär detta rent konkret att jämställdhet bör vara ett inslag i all kontakt med medborgarna. Detta kräver i sin tur att adekvat utbildning ges både till de ansvariga inom institutionerna och till mediaföreträdare, så att de får upp ögonen för jämställdhetsfrågor. Mot bakgrund av den pågående debatten om Europas framtid inom ramen för kommissionens plan D för demokrati, debatt och dialog, till vilken Regionkommittén skulle vilja tillfoga ett fjärde D för decentralisering, bör jämställdhetsfrågor utgöra ett av de viktigaste inslagen i försöken att föra EU närmare medborgarna.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Förutom att undersöka utbildningsmässiga, ekonomiska och sociala faktorer måste EU nära samarbeta med medierna och visa en vilja att fastställa riktlinjer som undanröjer sådana faktorer som underminerar prioriteringarna i färdplanen, samtidigt som etablerade principer om frihet och kreativitet respekteras. Media kan vara ett sätt att sprida färdplanens värden, men risken finns att olika särintressen sätter käppar i hjulet. EU:s möjligheter att uppfylla färdplanens mål kan till syvende och sist vara ett prov på EU:s förmåga att skapa ett europeiskt samhälle där strävan efter jämställdhet mellan könen inte bara är tomma ord.

2.2 I en väl fungerande demokrati måste medborgarna garanteras möjlighet att fullt ut påverka de slutgiltiga och bindande beslut som rör deras vardagsliv. Så länge som det förekommer bristande jämställdhet i beslutsprocessen, kommer inte heller demokratin inom EU att kunna uppnås fullt ut. ReK och EU-institutionerna måste tillsammans åta sig att påskynda reformen av de demokratiska processerna i medlemsstaterna och föreslå etiska normer för det politiska styret i en alltmer globaliserad värld. Jämställdhet är en av dessa etiska normer.

2.3 Frågan om våld i hemmet, särskilt mäns våld mot kvinnor, måste också tas upp av kommissionen i syfte att öka samarbetet mellan medlemsländerna, något som skulle underlätta åtal mot personer som anklagas för våld i hemmet även om dessa har flyttat till ett annat land.

2.4 Det kan bli svårt att uppnå jämställdhet så länge som de tjänster som ger kvinnorna möjlighet att ta sin rättmätiga plats i beslutsprocessen inte är allmänt tillgängliga. Uppnå färdplanens mål ökar kvinnors möjligheter på arbetsmarknaden och deras chanser att bli ekonomiskt oberoende stärks.

2.5 Regionala och lokala myndigheter bör i sin funktion som viktiga arbetsgivare ta ledningen genom att sträva efter en hög jämställdhetsnivå. Ofta kan de till exempel säkerställa att anställningsnämnder har en jämn könsfördelning. Det saknas ofta en insikt om att detta är ett viktigt inslag i beslutsfattandet.

2.6 Ytterligare ett steg i denna riktning vore om ReK kunde bli en förebild för lokala, regionala, nationella och europeiska institutioner. Detta kan åstadkommas om man vid nyanställning tar hänsyn till huruvida kandidaterna har en ingående förståelse för jämställdhetsfrågor och genom att de redan anställda ges ökade kunskaper i dessa frågor, bland annat genom utbildning.

2.7 Eftersom det inte råder jämställdhet inom ReK kan kommittén inte ses som en modell vad gäller god praxis för lokala och regionala myndigheter i EU. Med hjälp av "Europeiska året för lika möjligheter för alla" 2007 som en katalysator bör kommittén tillsammans med de nationella delegationer och politiska grupper som företräds av ReK utarbeta en strategi för kommitténs jämställdhetsarbete och offentliggöra denna strategi under 2007.

2.8 Andra områden där bristande jämställdhet undergräver möjligheten att nå uppsatta mål – eftersom det tenderar att försena eller försvåra att kvinnor fullständigt och jämlikt deltar på livets alla områden – måste också hanteras med beslutsamhet. Uppenbara exempel finns på många socialpolitiska områden, t.ex. när det gäller utbildning, social trygghet och bostäder, där tillräcklig lyhörighet för könsrelaterade skillnader saknas.

2.9 När det gäller att vidta mer familjevänliga åtgärder i syfte att ge kvinnor och män lika möjligheter i fråga om tillgång till

avlönad sysselsättning och till tjänster kan de lokala och regionala myndigheterna försöka inleda partnerskapsinitiativ *med privata och offentliga organ* för att öka barnomsorgsutbudet. Här kan finansiering erhållas från strukturfonderna och/eller det nya Progress-programmet. Regionkommittén bör fungera som förebild både när det gäller de politiska strukturerna och i förhållande till de anställda. Därför måste kommittén inta en ledande roll när det gäller att tillhandahålla barnomsorg, eftersom kommitténs lokaler ständigt används av de anställda, samman slutningar av olika typer och politiker.

2.10 Därför bör man fästa stor vikt vid de lokala och regionala myndigheternas potential, eftersom de har stora möjligheter att förverkliga färdplanen med hänsyn tagen till den kulturella och socioekonomiska miljö som den genomförs i. Vi anser att färdplanens mål inte kan uppnås om inte jämställdhetsprocessen går nedifrån-och-upp, under fullständig medverkan från medborgarna på regional och lokal nivå. En mycket värdefull referens för samtliga lokala och regionala myndigheter är i detta sammanhang "Europeiska stadgan för jämställdhet mellan män och kvinnor" som utarbetats av CEMR och där målen i färdplanen struktureras upp utifrån de lokala myndigheternas befogenheter. De regionala och lokala myndigheterna bör inte bara delta direkt via en decentraliserad färdplan. ReK och dess ledamöter måste främja, stödja och försvara jämställdhet mellan könen.

2.11 ReK bör årligen – om ReK:s budgetmyndigheter godkänner detta – arrangera ett forum för jämställdhet, vars syfte skall vara att samla lokala och regionala, offentliga, privata och ideella krafter för metod-, kunskaps- och erfarenhetsutbyte. För ett brett deltagande bör kostnaden hållas låg.

Bryssel den 6 december 2006.

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

Yttrande från Regionkommittén om "Meddelande från kommissionen – Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram: Sociala tjänster av allmänt intresse i Europeiska unionen"

(2007/C 57/08)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DETTA YTTRANDE

med beaktande av

"Meddelande från kommissionen – Genomförande av gemenskapens Lissabonprogram: Sociala tjänster av allmänt intresse i Europeiska unionen" (KOM(2006) 177 slutlig),

Europeiska kommissionens beslut av den 26 april 2006 att i enlighet med artikel 265 första stycket i EG-fördraget rådfråga Regionkommittén i denna fråga,

presidiets beslut av den 13 juni 2006 att ge utskottet för ekonomisk politik och socialpolitik i uppdrag att utarbeta ett yttrande i ärendet,

EG-fördragets artikel 16 om tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, samt artiklarna 2, 5, 73, 81, 86, 87, 88 och 295 i samma fördrag,

artikel 36 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, där tillgång till tjänster av allmänt ekonomiskt intresse behandlas,

artikel III-122 i Fördraget om upprättande av en konstitution för Europa som undertecknades i Rom av stats- och regeringscheferna den 29 oktober 2004,

Regionkommitténs yttrande om grönboken om tjänster i allmänhetens intresse (CESE 149/2003 fin) ⁽¹⁾,

Regionkommitténs yttrande om kommissionens meddelande om tjänster i allmänhetens intresse i Europa (CdR 470/2000 fin) ⁽²⁾,

Regionkommitténs yttrande om "Förslag till kommissionens beslut om tillämpningen av artikel 86 i fördraget på statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster, förslag till direktiv om ändring av kommissionens direktiv 80/723/EEG om insyn i finansiella förbindelser mellan medlemsstaterna och offentliga företag, samt förslag till rambestämmelser för statligt stöd i form av ersättning för offentliga tjänster" (CdR 155/2004 fin) ⁽³⁾,

Regionkommitténs yttrande om "Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om tjänster på inre marknaden" (CdR 154/2004 fin) ⁽⁴⁾,

Regionkommitténs yttrande om Europeiska kommissionens "Grönbok om offentlig-privata partnerskap och EG-rätten om offentlig upphandling och koncessioner" (CdR 239/2004 fin) ⁽⁵⁾,

Regionkommitténs yttrande om kommissionens "Vitbok om tjänster i allmänhetens intresse" (CdR 327/2004) ⁽⁶⁾,

Regionkommitténs utkast till yttrande (CdR 181/2006 rév. 1) som antogs av ECOS-utskottet den 20 oktober 2006 (föredragande: **Jean Louis Destans**, fullmäktigeordförande i departementet Eure (FR-PSE)),

och av följande skäl:

1. Även om sociala tjänster av allmänt intresse har utvecklats på olika sätt i medlemsstaterna utgör de ett grundinslag i den europeiska sociala modellen ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EUT C 73, 23.3.2004.

⁽²⁾ EGT C 19, 22.1.2002.

⁽³⁾ EUT C 43, 18.2.2005.

⁽⁴⁾ EUT C 43, 18.2.2005.

⁽⁵⁾ EUT C 71, 22.3.2005.

⁽⁶⁾ EUT C 164, 5.7.2005.

⁽⁷⁾ Se Europaparlamentets förslag till betänkande av den 13 juli 2007 om en europeisk social modell för framtiden, särskilt punkterna 23 och 24.

2. Det behövs därför på EU-nivå en stabil och överskådlig rättslig ram för att kunna utveckla de sociala tjänsterna av allmänt intresse, under strikt efterlevnad av subsidiaritetsprincipen, och särskilt befogenheter för lokala och regionala myndigheter vid definitionen av förvaltningen och finansieringen av dessa tjänster och deras mål.
3. Det är viktigt att på nytt slå fast de lokala myndigheternas frihet att tillhandahålla tjänster och principen om medlemsstaternas frihet att fatta beslut om målen för de sociala tjänsterna av allmänt intresse och deras organisation. Inte minst därför att de lokala myndigheterna i sin uppgift att betjäna hela lokalområdet ofta har huvudansvaret för förvaltningen av dessa tjänster.
4. Man bör komma ihåg att sociala tjänster av allmänt intresse ingår i gruppen tjänster av allmänt intresse och därför är väsentliga för att hålla samman och skydda individerna och samhällsväven i hela EU.
5. Det behövs därför en koppling till i artikel 16 EG-fördraget, som bland annat framhäver den roll som tjänster av allmänt ekonomiskt intresse spelar när det gäller att "främja social och territoriell sammanhållning". Medborgarnas rätt till tillgång till sociala tjänster av allmänt intresse bör följaktligen erkännas och garanteras som en grundläggande rättighet i enlighet med artikel 36 i EU:s stadga om grundläggande rättigheter.
6. Sociala tjänster av allmänt intresse utgör dessutom, i likhet med andra tjänster av allmänt ekonomiskt intresse, ett effektivt verktyg för att uppnå Lissabonstrategins tillväxt- och konkurrenskraftsmål i EU.
7. Man bör därför göra en klarare distinktion mellan tjänster av allmänt intresse och tjänster av allmänt ekonomiskt intresse för att bättre kunna urskilja särdragen hos sociala tjänster av allmänt intresse.
8. Vid denna avgränsning av begreppen handlar det framför allt om att visa på de rättsliga följderna av denna distinktion och ge de lokala aktörerna optimal rättslig och finansiell säkerhet vad gäller hur gemenskapsrätten skall tillämpas på sociala tjänster av allmänt intresse och ge dem större spelrum. Avsikten är att göra det möjligt för unionen att ytterligare stärka de lokala myndigheternas stöd till sociala tjänster av allmänt intresse.
9. Kommissionen bör därför underbygga den befintliga lagstiftningen om dessa tjänster för att skapa större klarhet om de sociala tjänsterna av allmänt intresse och undvika osäkerhet om gällande EU-lagstiftning på området.
10. Slutligen är det viktigt att EU har framförhållning och försöker jämka samman sin ståndpunkt om regelverket för sociala tjänster av allmänt intresse med sin ståndpunkt i WTO-förhandlingarna, särskilt när det gäller frågan om "sociala tjänster och hälsovårdstjänster" i det allmänna avtalet om den globala tjänstehandeln (GATS).

Vid sin 67:e plenarsession den 6–7 december 2006 (sammanträdet den 6 december) antog Regionkommittén följande yttrande:

1. Regionkommitténs synpunkter

1.1 Regionkommittén välkomnar kommissionens initiativ som utgör en uppföljning till vitboken om tjänster av allmänt intresse, där det annonserades en mer systematisk metod för kartläggning av de "särdrag som kännetecknar tjänster av allmänt intresse inom den sociala sektorn och vården" för att förtydliga "lagstiftningen och klargöra vilka gränser denna sätter för moderniseringen".

1.2 ReK ser positivt på att denna specifika metod skall användas för att uppnå målen i Lissabonstrategin och den socialpolitiska agendan eftersom de sociala tjänsterna av allmänt

intresse, i likhet med tjänsterna av allmänt ekonomiskt intresse, dels är en källa till solidaritet och konkurrenskraft för EU:s ekonomi, dels har en potential att skapa arbetstillfällen i lokalområdet och utgör ett grundinslag i den europeiska sociala modellen och i de nationella sociala trygghetssystemen och integrationsprogrammen.

1.3 Kommittén stöder det faktum att meddelandet erkänner att sociala tjänster har ett allmänt intresse. Dessa grundläggande och livsviktiga tjänster har en särskild uppgift i de sociala trygghetssystemen och tillhandahålls direkt av lokala och regionala myndigheter eller på entreprenad av särskilda operatörer. De är därför underkastade medlemsstaternas regelverk när det gäller de socialpolitiska målen. De är också underkastade kravet på ett korrekt utförande av uppdragen i enlighet med artiklarna 16 och 86.2 i fördraget.

1.4 ReK betonar i detta sammanhang att sociala tjänster av allmänt intresse inte får betraktas som en andraringens tjänster för befolkningen. De kan tvärtom mycket väl vara ett instrument för att garantera alla medborgare tillgång till sociala tjänster av hög kvalitet.

1.5 Kommittén påminner om att sociala tjänster av allmänt intresse syftar till att uppnå målen på de socialpolitiska områden som är medlemsstaternas behörighet, till exempel social trygghet och sociala grundläggande behov, däribland hälsovård, bostäder, samt vård och omsorg av äldre människor och personer med funktionshinder, utbildning och sysselsättning samt solidaritet med utsatta och svaga, som är hänvisade till sociala tjänster.

1.6 Kommittén påminner om att sociala tjänster av allmänt intresse aktivt bidrar till försvaret av de mänskliga rättigheterna och respekten för den mänskliga värdigheten i enlighet med EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna, som har sitt upphov i medlemsstaternas gemensamma konstitutionella traditioner och internationella förpliktelser via Europarådets reviderade sociala stadga och den allmänna förklaringen om de mänskliga rättigheterna.

1.7 ReK anser att sociala tjänster av allmänt intresse bidrar till att gemenskapen kan fullfölja sina uppgifter i enlighet med artiklarna 2 och 3 i fördraget, i synnerhet att uppnå en hög nivå i fråga om socialt skydd, en höjning av livskvaliteten, en hög hälsoskyddsnivå och en starkare ekonomisk och social sammanhållning.

1.8 Det ligger således i gemenskapens intresse att de sociala tjänsterna av allmänt intresse kan utvecklas och moderniseras i en stabil ekonomisk och rättslig miljö och regleras av de behöriga lokala och regionala myndigheterna.

1.9 ReK välkomnar kommissionens försök att kartlägga särdragen hos sociala tjänster av allmänt intresse och de moderniseringsåtgärder som krävs för att lösa de problem som är förknippade med att tillgodose behoven i dagens och morgondagens samhälle, inte minst vad gäller den åldrande befolkningen och kraven på sammanhållning och social integration på lokal och regional nivå.

1.10 ReK delar kommissionens analys av dessa tjänsters särdrag, bland annat att de bygger på principen om solidaritet och individanpassad service. Dessa särdrag bör beaktas vid tillämpningen av gemenskapens lagstiftning om inre marknaden och konkurrensområdet, eftersom dessa tjänster har liten påverkan på den interna tjänstehandeln i EU och ligger i gemenskapens intresse.

1.11 Regionkommittén anser att man bör försöka komma till rätta med den nuvarande bristen på rättsäkerhet i fråga om hur gemenskapsrätten skall tillämpas i samband med genomförandet av sociala tjänster av allmänt intresse. Så länge det saknas rättsäkerhet för dessa tjänster finns en tendens att på ett överdrivet sätt tillämpa allmänna konkurrensbestämmelser och regelverket för inre marknaden, vilket kan vara olämpligt för de särskilda

uppgifter som bland annat de lokala och regionala myndigheterna använder tjänsterna för. Denna rättsosäkerhet framkom på ett tydligt sätt under debatten om huruvida dessa tjänster skulle integreras i direktivförslaget om tjänster på inre marknaden. Resultatet blev att de inte omfattas av direktivets tillämpningsområde.

1.12 Kommittén ser särskilt positivt på hänvisningen till subsidiaritetsprincipen, som ger medlemsstaterna och deras regionala och lokala myndigheter exklusiv befogenhet att fastställa omfattning och organisationsprinciper för sociala tjänster av allmänt intresse, liksom finansierings- och regleringsmetoder.

1.13 Kommittén anser för övrigt att sociala tjänster av allmänt intresse av principiella skäl bör handhas av den tillhandahållare som är bäst lämpad. Kraven på dessa tjänsters övergripande natur, tillgänglighet, kvalitet och regionala programplanering uppfylls inte spontant av marknaden utan kräver en strukturell offentlig insats, bl.a. vad avser systemen för utbud och prissättning som handhas av de lokala och regionala myndigheter som är närmast medborgarna.

1.14 Med tanke på de grundläggande behov som skall uppfyllas (boende, hälsa, sysselsättning), den ojämlika tillgången till information för dem som tillhandahåller respektive efterfrågar tjänsterna och sårbarheten hos en stor del av de senare anser ReK att det är nödvändigt och motiverat att utbudet ges en ram som innebär att det undantas från det "normala" förhållandet mellan tillhandahållare och konsument.

1.15 Kommittén anser inte att det handlar om att sätta de grundläggande friheterna på inre marknaden mot EU:s grundläggande rättigheter eller ens kraven på ett effektivt genomförande av uppgifter av allmänt intresse, utan tvärtom att förena dessa aspekter genom en gemenskapsram som är anpassad för dessa tjänsters särart och de särskilda uppgifter som tilldelats offentliga och privata aktörer. I allmänhet är konsekvenserna av dessa personliga närtjänster ganska små för handeln inom gemenskapen. En sådan strävan att sammanjämka olika aspekter bör tillämpas både vad avser inre marknaden och EU:s yttre politik, i synnerhet när det rör sig om sociala tjänster och hälsovårdstjänster i förhandlingarna om den globala tjänstehandeln (GATS).

1.16 Regionkommittén utgår från att dessa tjänster skall ligga kvar inom medlemsstaternas exklusiva befogenheter och handhas inom medlemsstaterna av behöriga offentliga myndigheter. Kommittén anser att det finns skäl att klargöra villkoren för hur gemenskapsrätten skall tillämpas på det konkreta genomförandet av sociala tjänster av allmänt intresse, bl.a. vad avser följande områden:

— Villkoren för hur uppdrag tilldelas leverantörer med avseende på definitionen av tjänster av allmänt intresse och hur dessa villkor fungerar när det gäller förhandsgodkännande av stöd i form av kompensation.

- Tilldelningen av särskilda och exklusiva rättigheter, bland annat till icke vinstdrivande organisationer och välgörenhetsorganisationer.
- Klart och tydligt fastställande av system för godkännande i synnerhet inriktade på att skapa ramar för externa leverantörer i syfte att korrigera bristen på jämlik informationstillgång för förmånstagare respektive tillhandahållare.
- Solidarisk finansiering av sociala tjänster bland annat med avseende på förenligheten mellan fördragets bestämmelser och finansieringssystemen och offentliga subventioner från behöriga offentliga myndigheter till tillhandahållare av tjänster i syfte att trygga tillgången till sociala tjänster och vårdtjänster inom lokalområdet samt utveckling av nya tjänster som skall svara mot nya behov.

Med detta vill Regionkommittén påminna om att genomförandet av uppgifter inom sociala tjänster av allmänt intresse inte får hindra tillämpningen av reglerna i fördraget.

1.17 Regionkommittén betonar att medlemsstaterna och de regionala och lokala myndigheterna i genomförandet av principer och förfaranden för förvaltningen av sociala tjänster av allmänt intresse måste respektera EG-fördragets allmänna principer, däribland principerna om likabehandling, fri rörlighet, fri konkurrens och öppenhet.

1.18 Kommittén noterar i detta sammanhang att respekten för subsidiaritetsprincipen inte bör hindra kommissionen från att ta sitt ansvar tillsammans med medlemsstaterna för att se till att dessa tjänster fungerar i enlighet med fördragets artikel 16.

1.19 ReK ställer sig frågande till att meddelandet inte omfattar hälsovårdstjänster. Kommittén är emellertid medveten om kommissionens avsikt att behandla dessa tjänster i ett separat initiativ. Vi efterlyser redan nu en tydlig definition som möjliggör en distinktion mellan de båda begreppen sociala tjänster och vårdtjänster.

1.20 ReK beklagar att kommissionen har nöjt sig med att fastställa en förteckning över organisatoriska kännetecken på sociala tjänster av allmänt intresse utan att gå vidare och göra en mer exakt definition av de begrepp som behandlas, t.ex. i form av politiska riktlinjer för att definiera dessa tjänster i medlemsstaterna.

1.21 Enligt kommitténs åsikt kan denna förteckning över organisatoriska kännetecken inte betraktas som uttömmande eller begränsande av hänsyn till respekten för medlemsstaternas och deras lokala myndigheters frihet att definiera och organisera de sociala tjänsterna av allmänt intresse.

1.22 ReK står bakom kommissionens allmänna krav på modernitet och kvalitet i de sociala tjänsterna av allmänt intresse. I detta ingår ett fortsatt arbete för decentralisering av organiserandet av dessa tjänster ned till regional eller lokal nivå. Framför allt när det gäller kvaliteten bör man också i framtiden se till att de som tillhandahåller sociala tjänster omfattas av de kvalitetsnormer och rättsliga ramvillkor som gäller i den medlemsstat där tjänsten tillhandahålls.

1.23 Kommittén delar kommissionens vilja att organisera en uppföljning av situationen för de sociala tjänsterna inom EU och vill framhålla sitt intresse av att delta till fullo i detta.

1.24 ReK välkomnar den koppling som kommissionen gör mellan sociala tjänster av allmänt intresse och översynen av de nationella handlingsplanerna för social integrering med beaktande av den lokala dimensionen av detta mål (*), men kommittén uppmanar samtidigt kommissionen att mer noggrant ange hur den öppna samordningsmetoden, som kommissionen avser att använda i första hand när det gäller uppföljningen av meddelandet, skall användas, och i synnerhet i vad som förväntas av de olika parter som deltar i processen.

1.25 Regionkommittén stöder kommissionens åtagande att kartlägga det eventuella behovet av och de rättsliga möjligheterna till "ett lagförslag som rör sociala tjänster", vilket också ligger i linje med kommitténs mer övergripande ställningstagande för ett "förslag till ramlagstiftning som ger möjlighet att fastställa ett antal gemensamma positiva principer" för alla tjänster av allmänt intresse (*). Kommittén anser emellertid att dessa två initiativ måste komplettera och vara förenliga med varandra.

2. Regionkommitténs rekommendationer

2.1 Regionkommittén uppmanar kommissionen att snarast möjligt förtydliga lagförslagen om sociala tjänster av allmänt intresse och att inleda genomförandet av det föreslagna viktiga förfarandet för uppföljning och dialog samt för de rapporter som skall utfärdas vartannat år.

2.2 Kommittén uppmanar kommissionen att fullfölja sitt åtagande att kartlägga det eventuella behovet av och de rättsliga möjligheterna till ett lagförslag som rör sociala tjänster efter det öppna samrådsförfarandet.

(*) ReK:s yttrande ECOS/027 av den 22.4.2004 om "Gemensam rapport om social integration med en sammanfattning av resultaten av granskningen av de nationella handlingsplanerna för social integration", särskilt punkterna 2.5 och 2.6.

(*) ReK:s yttrande ECOS/040 av den 23.2.2005 om "Vitbok om tjänster av allmänt intresse", särskilt punkt 1.18.

2.3 ReK uppmanar också på nytt kommissionen ⁽¹⁰⁾ att föreslå en rättslig reglering som ger möjlighet att fastställa ett antal gemensamma positiva principer för samtliga tjänster av allmänt intresse som kan fungera som "paraply" för ytterligare kompletterande lagstiftningsförslag, bl.a. om sociala tjänster av allmänt intresse, med beaktande av deras särskilda karaktär, i syfte att skapa större rättssäkerhet för de lokala och regionala myndigheterna och för tjänsteleverantörerna.

2.4 Kommittén uppmanar kommissionen att på ett noggrannare och striktare sätt klassificera (kategorier) och definiera (begrepp) berörda sociala tjänster av allmänt intresse och att beakta de krav på allmänintresse som fastställts i medlemsstaterna, som också bör erkännas som en betydelsefull beståndsdel i definitionen av dessa tjänster.

2.5 Regionkommittén uppmanar därför kommissionen att inte låsa förteckningen över olika former, uppgifter och organisatoriska kännetecken när det gäller sociala tjänster av allmänt intresse, av respekt för subsidiaritetsprincipen och principen om medlemsstaternas frihet att själva fastställa principer, uppgifter, finansieringssätt och organisation.

2.6 ReK uppmanar kommissionen att engagera Regionkommittén i en fortlöpande uppföljning och utvärdering av sociala tjänster av allmänt intresse (bl.a. vad avser respekten för allas rätt till dessa tjänster, långsiktig finansiering av de tjänster som erbjuds och de resultat som uppnås i förhållande till de mål som fastslagits).

2.7 Kommittén ser positivt på kommissionens åtagande att under första halvåret 2007 presentera den första av de rapporter som skall avges vartannat år om sociala tjänster av allmänt intresse. I rapporten kommer att redovisas resultaten av kommissionens studie av hur sektorn fungerar, dess socioekonomiska betydelse och konsekvenserna för gemenskapsrätten.

2.8 Regionkommittén uppmanar slutligen kommissionen att säkerställa samstämmigheten mellan meddelandets riktlinjer och EU:s yttre politik, i synnerhet när det gäller sociala tjänster och hälsovårdstjänster i förhandlingarna om den globala tjänstehandeln (GATS).

Bryssel den 6 december 2006.

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE

⁽¹⁰⁾ ReK:s yttrande ECOS/040 av den 23.2.2005 om "Vitbok om tjänster av allmänt intresse", särskilt punkt 1.18.

Resolution från Regionkommittén om europeiska kommissionens lagstiftnings- och arbetsprogram och Regionkommitténs prioriteringar 2007

(2007/C 57/09)

REGIONKOMMITTÉN HAR AVGETT DENNA RESOLUTION

med beaktande av

kommissionens arbetsprogram för 2007 (KOM(2006) 629 slutlig),

de strategiska målen 2005–2009 (KOM(2005) 12 slutlig),

Regionkommitténs resolution om dess politiska mål för perioden 2006–2008 (CdR 11/2006 slutlig),

meddelandet från kommissionen om "Kommissionens bidrag under och efter perioden av eftertanke: Plan D som i demokrati, dialog och debatt" (KOM(2005) 494 slutlig),

meddelandet om "En agenda för EU-medborgarna – EU skall visa resultat" (KOM(2006) 211 slutlig),

protokollet om villkoren för samarbetet mellan Europeiska kommissionen och Regionkommittén (DI CdR 197/11 pt 11).

Resolutionen antogs vid Regionkommitténs 67:e plenarsession den 6–7 december 2006 (sammanträdet den 7 december).

Regionkommittén välkomnar

Rumäniens och Bulgariens anslutning till EU den 1 januari 2007 och ser det som ytterligare ett steg mot politisk stabilitet och välstånd i Europa.

1. Uppföljningen av den konstitutionella processen

1.1 Regionkommittén vill i samband med att kommittén firar Romfördragets 50-årsjubileum i den italienska huvudstaden den 22–23 mars 2007 framhålla att det är nödvändigt att återuppta den konstitutionella processen.

1.2 Regionkommittén förväntar sig att den institutionella förordningen skall upprätthålla de landvinningar som ingår i det konstitutionella fördrag som undertecknades av stats- och regeringscheferna den 29 oktober 2004, framför allt med avseende på EU:s territoriella dimension.

1.3 Kommittén upprepar sin önskan att tillsammans med Europaparlamentet, kommissionen, de nationella parlamenten och det tyska ordförandeskapet medverka vid utarbetandet av Berlindeklarationen från mars 2007, där kommittén vill förespråka ett förnyat engagemang för ett utvidgat, hållbart, öppet och konkurrenskraftigt Europa.

1.4 Regionkommittén är medveten om vilka utmaningarna man står inför under denna avgörande fas och det ansvar som också vilar på de lokalt och regionalt folkvalda. Kommittén bidrar till genomförandet av Plan D som i demokrati, dialog och debatt, särskilt med avseende på decentraliseringsdimensionen, i syfte att i EU:s städer och regioner främja en öppen och direkt dialog med medborgarna om EU:s framtid. Vi vill lyfta fram de ömsesidiga åtaganden som Regionkommittén och Europeiska kommissionen kommer att ingå när det gäller att införa en decentraliserad kommunikationspolitik.

1.5 En analys av de kostnader det innebär att inte ha någon konstitution är viktigt för att föra debatten framåt och visa

medborgarna fördelarna med utkastet till fördrag, och vi är villiga att bidra genom att identifiera dessa kostnader ur de lokala och regionala myndigheternas perspektiv.

2. Styrelseformerna i eu

2.1 Regionkommittén välkomnar Europeiska kommissionens nya strategi för EU-medborgarna. Med stöd av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna syftar den till att konsolidera gemenskapsmetoden genom att främja ett "projektens och resultatens EU", bland annat med sikte på att fullborda genomförandet av en öppen och effektiv inre marknad, stärka solidariteten, genomföra strategin för hållbar utveckling och befästa säkerheten.

2.2 Regionkommittén uppmanar Europeiska kommissionen att fullt ut utöva sin roll som drivande kraft i hjärtat av den europeiska integrationsprocessen och som EU-fördragets väktare och vill påminna om att en konsekvent och långsiktig politisk vision som i praktiken omsätts i konkreta åtgärder är en förutsättning för en "bättre lagstiftning"

2.3 Vi välkomnar kommissionens åtagande att föra en regelbunden dialog med ungdomarna. EU måste uppmantra ungdomarna att ta del i utformningen av EU:s framtid. Att främja ett medborgarnas Europa och ungdomarnas integration i samhället tillhör fortfarande Regionkommitténs prioriteringar.

2.4 Regionkommittén efterlyser att det införs europeiska territoriella pakter som i "partnerskapsprincipens" namn gör det möjligt att tack vare ett strukturerat samarbete mellan de olika styresnivåerna öka den territoriella sammanhållningen och flexibiliteten i de politiska strategier som har ett starkt territoriellt inflytande. Därför vill vi uppmana kommissionen att åta sig att återansöka testfasen för detta instrument.

2.5 Regionkommitténs medverkan i samtliga etapper i gemenskapens beslutsprocess bör stärkas, framför allt med avseende på utvärderingen av hur de viktigaste gemenskapspolitiska besluten återverkar på den lokala och regionala nivån. Vi vill särskilt framhålla den avgörande roll som de lokala och regionala myndigheterna kan spela vid överföringen och genomförandet av lagstiftningen under förutsättning att de på ett lämpligt sätt får delta vid utarbetandet av lagtexter.

2.6 Vi vill framhålla de nya möjligheter som förordningen om europeiska grupperingar för gränsöverskridande samarbete (EGGS) erbjuder i egenskap av ett innovativt lagstiftningsinstrument för utvecklingen av territoriellt samarbete, och vi ser fram emot att kunna bidra till dess genomförande på fältet genom att förverkliga konkreta initiativ, framför allt inom ramen för samarbetsavtalet med Europeiska kommissionen.

2.7 Vi anser att det bör göras en fortlöpande granskning för att se till att EU:s normer och principer genomförs på ett korrekt sätt i kandidatländer och potentiella kandidatländer. Man bör särskilt uppmärksamma decentralisering i praktiken, respekt för kulturell och språklig mångfald samt inrättandet av en modern offentlig förvaltning.

3. Budgetöversynen

3.1 Regionkommittén bekräftar sitt åtagande att se över EU:s budgetramar. I detta syfte har en arbetsgrupp inrättats inom Regionkommitténs presidium.

4. Västståndet

4.1 Regionkommittén vill framhålla behovet av en fortlöpande modernisering av den europeiska ekonomin och den europeiska sociala modellen genom den förnyade Lissabonstrategin för tillväxt och sysselsättning.

4.2 Vi vill betona att resultaten av övervakningsplattformen för Lissabonstrategin (som Regionkommittén inrättade 2006) visar att Lissabonstrategins förvaltningscykel måste uppmuntra till ett påtagligare ansvarstagande och engagemang för att ge resultat på samtliga nivåer, och att det krävs en större medverkan av de lokala och regionala myndigheterna.

4.3 Kommittén vill följaktligen uppmana medlemsstaterna och Europeiska kommissionen att i högre grad involvera de lokala och regionala myndigheterna. Lissabonstrategin kan endast bli framgångsrik om alla aktörer är helt och fullt engagerade i beslut, genomförande och kontroll. Vidare vill vi uppmuntra Europeiska rådet, Europeiska kommissionen och medlemsstaterna att delta i den territoriella dialogen 2007 som behandlar städernas och regionernas bidrag till ett framgångsrikt genomförande av strategin för tillväxt och sysselsättning.

4.4 Vi vill åter betona den roll som lokalt och regionalt förankrade tjänster i allmänhetens intresse spelar när det gäller att uppfylla Lissabonstrategins målsättningar.

4.5 Mot bakgrund av resultaten av övervakningsplattformen för Lissabonstrategin vill vi betona sammanhållningspolitikens betydelse för stödet till Lissabonrelaterade åtgärder på lokal och regional nivå. Den studie som utarbetades i anslutning till det förberedande yttrandet om "Strukturfondernas hävstångseffekt i EU:s sammanhållningspolitik" – som ReK planerar att anta under plenarsessionen i februari 2007 – visar att den europeiska sammanhållningspolitiken till följd av sina särdrag (partnerskap, additionalitet, strategisk programplanering och flerårig finansiering) har gett upphov till olika konsekvenser och positiva effekter som varit märkbara på flera sätt på lokal och regional nivå. Den är synlig utåt och uppfattas av de europeiska medborgarna som ett integrationsfrämjande element tack vare att den konkret bidrar till att förbättra livskvaliteten

4.6 Vi välkomnar det planerade initiativet om regioner för ekonomisk förändring och ser det som en möjlighet att få till stånd erfarenhetsutbyte mellan regionerna, förena territoriellt samarbete med regionala utvecklingsprogram och bana vägen för ett närmare samarbete mellan Europeiska kommissionen, medlemsstaterna, städerna och regionerna. Vi vill uppmana kommissionen att aktivt inbegripa de lokala och regionala myndigheterna i processen för att välja ut prioriterade områden när det gäller initiativet, och vi förväntar oss att fullt ut kunna delta i utvecklingen av detta initiativ.

4.7 Vi ställer oss positiva till kommissionens förslag till en inventering av det europeiska samhället liksom till översynen av inre marknaden. Regionkommittén kommer att bidra till detta med ett förberedande yttrande. Vi ställer oss bakom målsättningen att undanröja hindren för de möjligheter som inre marknaden kan erbjuda och se till att medborgarna verkligen kan dra nytta av dessa fördelar. Vi vill dock understryka att solidaritet och social och territoriell sammanhållning samtidigt måste fortsätta att stå i centrum för EU:s politik.

4.8 Vi välkomnar Europeiska kommissionens målsättning att vidta ytterligare åtgärder för att stärka ett europeiskt område för forskningsverksamhet, och vill påpeka att EU:s potential när det gäller forskning och innovation är avhängig varje europeisk regions kapacitet och specialisering. Vi kommer även i fortsättningen att nära följa inrättandet av det europeiska teknikinstitutet och lyfta fram den viktiga roll som de lokala och regionala myndigheterna spelar vid utformningen av verksamhetskluster, vilket främjar samarbetet mellan universitet och företag, framför allt små och medelstora företag. En av förutsättningarna för ett framgångsrikt, innovativt EU är att man inför ett gemenskapspatent.

4.9 Vi vill betona att utbildning och ett livslångt lärande är av avgörande betydelse om globaliseringens utmaningar skall kunna antas. Framför allt främjar det en högkvalificerad arbetsstyrka som kan möta kunskapssamhällets ständigt skiftande arbetsmarknadskrav. Vi vill understryka behovet av att erkänna de lokala och regionala myndigheternas nyckelkompetens på detta område.

4.10 Vi anser att EU behöver en stark företagskultur, och vi kommer att fortsätta att uppmuntra de lokala och regionala myndigheterna att i skolorna föra fram entreprenörskap som ett bra yrkesval som kan bidra till EU:s välbefinnande. Vi vill uppmuntra Europeiska kommissionen att återansluta sitt program för unga företagare.

4.11 Vi vill även en gång peka på betydelsen av att främja informations- och kommunikationsteknik som kan stödja ett ur regional och social synvinkel jämlikt informationssamhälle som inbegriper samtliga medborgare och utrustar dem med de färdigheter de behöver för att arbeta och leva i kunskapssamhället. Vi kommer även i fortsättningen att se till att den regionala och lokala dimensionen tas med inom ramen för initiativet i2010.

4.12 ReK ser positivt på Europeiska kommissionens förslag att i anslutning till utarbetandet av en framtida havspolitik för EU följa arbetet på en integrerad metod som beaktar samtliga politikområden med återverkningar på havsmiljön, däribland även de åtgärder som krävs för att säkerställa den europeiska fiskerisektorns hållbarhet, och att fästa särskild uppmärksamhet vid spridningen av information om EU:s hamnpolitik. Kommittén upprepar sitt intresse för att delta i utarbetandet av denna integrerade politik och dess genomförande.

4.13 Halvtidsöversynen av EU:s transportpolitik är viktig. ReK avser att framhäva de åtaganden som EU redan har gjort på detta område för att de skall genomföras fullt ut och önskar bidra till diskussionerna om det initiativ som lagts fram av Europeiska kommissionen om stadstrafik, hamnpolitik, luftfart och transeuropeiska transportnät under perioden 2007–2013.

4.14 ReK anser det vara lämpligt att redan nu inleda en djupgående diskussion om en gemensam jordbrukspolitik av god kvalitet och om en förstärkt politik för landsbygdsutveckling efter 2013. Ett rådgivningsförfarande med tonvikt på hållbar utveckling, konkurrenskraft och innovation inleds i samarbete med de lokala och regionala myndigheterna från och med början av den nya programperioden som inleds 2007.

4.15 Samordningen på regional och lokal nivå mellan politiken för landsbygdsutveckling och regionalpolitiken är av avgörande betydelse för att de finansiella resurser som anslagits för ändamålen skall kunna användas optimalt. Därför är det viktigt att låta de lokala och regionala myndigheterna delta i alla skeden av utformningen och genomförandet av program för landsbygdsutveckling.

4.16 Kommissionen bör uppmuntra en öppen debatt om samexistensen av genmodifierade grödor å ena sidan samt traditionellt eller biologiskt odlade grödor å den andra. Vidare bör kommissionen med hänsyn till de val som gjorts av de lokala och regionala myndigheterna och med respekt för deras behörighetsområden stödja tydliga lösningar som sammanjämnar konsumenternas och jordbrukarnas intressen, miljöhänsyn, hälsoskydd samt främjande av forskning och konkurrenskraft.

5. Solidaritet

5.1 Den åldrande befolkningen är en av de största utmaningarna som EU måste bemöta inom de närmaste åren. ReK understryker vikten av att beakta den förändrade åldersstrukturen på alla politikområden och påpekar att det behövs regionalt anpassade metoder eftersom befolkningspyramiden ser helt olika ut i olika regioner.

5.2 Det är positivt att Europeiska kommissionen har tagit initiativ till att utarbeta en europeisk ram för ekonomiska invandrare med särskild hänsyn till att välutbildade inflyttare är ett av svaren på den ökande press som uppstår till följd av en åldrande befolkning, utan att för den skull undergräva utvecklingen i tredje land.

5.3 ReK uppmanar kommissionen att utarbeta ett meddelande med allmänna principer för definition och förklaring av "flexicurity", särskilt med hänsyn till hur metoden kunde binda samman flexibilitet på arbetsmarknaden och fortbildning med ett starkt socialskydd och samtidigt beakta särdragen i olika medlemsstater och regioner.

5.4 ReK stöder "Europeiska året för lika möjligheter för alla (2007)" och Europeiska kommissionens avsikter att kartlägga den sociala situationen i EU med särskild tonvikt på frågor som tillgång och möjligheter. Tanken är att bygga upp ett nytt samförstånd kring de utmaningar som Europa står inför. Som kommittén tidigare har påpekat bör man ta kampen mot diskriminering på grund av ålder, kön, etniskt ursprung, funktionshinder, sexuell inriktning, religion och tro på allvar.

5.5 ReK ser positivt på den kommande fjärde rapporten om ekonomisk och social sammanhållning avseende framstegen mot ekonomisk, social och territoriell sammanhållning samt de sammanhållningsinsatser som gjorts av EU, medlemsstaterna, strukturfonderna, Sammanhållningsfonden, övriga finansieringsinstrument och Europeiska investeringsbanken. Sammanhållningspolitiken har en viktig ställning vid den kommande halvtidsöversynen av EU-budgeten.

6. Energi och klimatförändringarna

6.1 Regionkommittén förväntar sig att den strategiska översynen av energipolitiken i EU kommer att ge nya impulser till en gemensam metod i fråga om konkurrenskraft, säkerställd energiförsörjning och åtgärder som skall motverka klimatförändringarna. Metoden skall vara nydanande och innehålla nya tekniker, förnybar energi och energieffektivitet i syfte att minska beroendet av energiimport från tredje länder. Den inre marknaden för gas och elektricitet bör fullföljas. Därför vill ReK se en förstärkt dialog mellan Europeiska kommissionen och lokala och regionala myndigheter som till fullo deltar i genomförandet av projekt som gynnar användningen av förnybar energi och energieffektivitet.

6.2 ReK upprepar sitt stöd för Europeiska kommissionens åtagande i fråga om klimatförändringarna och anser det vara oundgängligt att kommissionen förespråkar högt satta målsättningar vid internationella förhandlingar om perioden efter 2012, som inbegriper både de länder som uppvisar den största mängden utsläpp av växthusgaser och de sektorer som huvudsakligen bär ansvaret för klimatförändringarna. Under 2007 avser kommittén bidra med idéer till målsättningarna för perioden efter 2012.

6.3 Det är positivt att Europeiska kommissionen nyligen har fäst större uppmärksamhet vid anpassningar till följd av klimatförändringarna, särskilt som vissa återverkningar av klimatförändringarna inte längre kan undvikas. Det är nödvändigt att se över gemenskapens politik med utgångspunkt i dessa förändringar. ReK bedömer det vara av största vikt att öka forskningen om klimatförändringarnas ekonomiska, ekologiska och sociala återverkningar i olika regioner, och att informera medborgarna om klimatförändringarnas effekter och kostnader. Därför anmodar kommittén Europeiska kommissionen att gynna ett utbyte av goda metoder i syfte att ge lokala och regionala myndigheter möjlighet att ta fram anpassningsmetoder som kan tillämpas i de olika förhållanden som råder i Europas städer och regioner.

7. Område med frihet, säkerhet och rättvisa

7.1 Regionkommittén förespråkar fastställandet av en gemensam europeisk politik för invandring och asyl med inriktning på fem olika aspekter, av vilka den första är ett utökat samarbete mellan medlemsstaterna och tredje länder. Vidare bör EU:s yttre gränser säkras och människosmuggling bekämpas samt en konsekvent och effektiv politik för skydd av minderåriga utformas. En policy för återvändande och integrering av invandrare i samhället bör utarbetas. Denna politik bör beakta de lokala och regionala myndigheternas ansvar vid genomförandet av prioriteringarna i Haagprogrammet, särskilt i fråga om integrationspolitik som strävar efter att gynna tillträdet på arbetsmarknaden, rätten till utbildning och fortbildning, tillgången till sociala tjänster och hälsovård, invandrades deltagande i samhällslivet, kulturen och politiken samt möjligheterna att studera mottagarlandets officiella språk.

7.2 Regionkommitténs ser positivt på Europeiska kommissionens nya initiativ att anordna en årlig konferens på temat "Integrating Cities". Den första konferensen hölls i Rotterdam i oktober 2006. Kommittén upprepar sitt åtagande att även i fortsättningen delta aktivt i kommande konferenser. Nästa konferens anordnas i Milano 2007.

7.3 Därför vill ReK att ett systematiskt och strukturerat institutionellt partnerskap införs och att kommittén rådfrågas då Europeiska kommissionen inleder en remissrunda om invandring i början av 2007 samt involveras i den nya metod för

utvärdering av hur Haagprogrammet genomförts som kommissionen lade fram i juni 2006.

7.4 Regionkommittén välkomnar kommissionens initiativ att lägga fram en handbok om invandring och integration under 2007. Vi vill betona att kommittén genom sina ledamöter utgör en rik källa till information och bästa praxis på detta område och uppmanar därför kommissionen att engagera kommittén så mycket som möjligt i utarbetandet av denna handbok

7.5 Regionkommittén vill betona att det finns ett antal regioner och städer som i särskilt hög grad berörs av immigrationsströmmar och saknar resurser för att humanitärt hantera mängden av människor som anländer på ett tillfredställande sätt. Därför begär kommittén att Frontex skall spela en viktigare roll när det gäller att samordna hjälpen till de berörda regionerna.

7.6 Det behövs en noggrann avvägning mellan behovet av säkerhet i en globaliserad värld å ena sidan och grundläggande individuella rättigheter och friheter å den andra.

8. Utvidgningen

8.1 Regionkommittén uppmanar kommissionen att utvärdera EU:s integrationskapacitet i samarbete med övriga institutioner, inklusive ReK. Kommittén noterar och välkomnar att en offentlig debatt om framtida utvidgningar pågår.

8.2 Kommittén stöder att EU:s utvidgningsprocess utökas med Kroatien, Turkiet och västra Balkan, och åtar sig att skapa en dialog mellan de regionala och lokala myndigheterna i EU, kandidatländerna och de möjliga framtida kandidatländerna. Oberoende av Turkiets framtida ställning inom EU ligger det i Europas intresse att uppmuntra Turkiet till fortsatta reformer. Kommittén avser att fortsätta sina direktkontakter med lokala och regionala myndigheter i Turkiet med målet att inrätta en gemensam rådgivande kommitté så fort tillfälle ges.

9. Att göra sin röst hörd på det internationella planet

9.1 ReK vill bidra till att demokratin i grannländerna och i länderna på västra Balkan befästs genom att delta i observatörsuppdrag vid regionala och lokala val samt genom att i detta syfte utforma ett lämpligt mellaninstitutionellt samarbete på EU-nivå och alleuropeisk nivå.

9.2 Kommittén understöder varmt att en regional konferens Euromed Barcelona + 10 anordnas, och påminner om vikten av en institutionell dialog mellan de lokala och regionala myndigheterna i EU och tredje parter kring Medelhavet med målet att utbyta goda metoder i fråga om regionalt partnerskap, decentraliserat samarbete, decentraliseringsprocesser och goda styresformer i EU-Medelhavsområdet. I detta syfte vill kommittén se att ett forum för dialog mellan regionala och lokala myndigheter i EU och Medelhavsländerna inrättas.

9.3 Kommittén understryker behovet av att upprätthålla konstruktiva förbindelser med den lokala och regionala nivån i EU:s grannländer, särskilt när det gäller länderna vid EU:s nya östgräns.

9.4 Det är viktigt att förbindelserna utvecklas och förstärks så att ett nytt strategiskt partnerskap med Ryssland kan inrättas och en ny policyram för den nordliga dimensionen kan utarbetas.

9.5 Kommittén understryker vikten av goda styresformer för att uppnå ett europeiskt samförstånd för utveckling, och anser att tillämpningen av subsidiaritetsprincipen inom decentraliserat samarbete utgör en väsentlig del av goda styresformer och av EU:s utvecklingspolitik.

10. ReK uppdrar åt sin ordförande att överlämna denna resolution till Europeiska kommissionen, Europaparlamentet, rådet och ordförandeländerna i rådet under 2007, det vill säga Tyskland och Portugal.

Bryssel den 7 december 2006.

Regionkommitténs
ordförande
Michel DELEBARRE
